

50308

FÖLD ÉS EMBER

TUDOMÁNYOS SZEMLE - SZERKESZTI

KOGUTOWICZ KÁROLY

TARTALOM :

EPERJESY KÁLMÁN: Kézirati térképek Magyarországról a bécsi
levéltárakban (II.)

KOLOSVÁRY GÁBOR: A tiszai települések és a halászat össze-
függése.

Apró közlemények. — Alföldkutatás. — Folyóíratszemle.

VIII. ÉVF.
MÁSODIK SZÁM.
1928

SZERKESZTŐSÉG:

SZEGED, EGYETEMI FÖLDRAJZI INTÉZET

**A MAGYAR NÉPRAJZI TÁRSASÁG EMBERFÖLDRAJZI
SZAKOSZTÁLYÁNAK KIADÁSA
BUDAPEST**

TARTALOM.

Értekezések:

Lap

Eperjesy Kálmán: Kézirati térképek Magyarországról a bécsi levéltárakban (II.) 73

Kolosváry Gábor: A tiszai települések és a halászat összefüggése . 102

Apró közlemények:

Arad—Hrad? (Bátky Zsigmond). — Sártvány. (Bátky Zsigmond). —
Hibaigazítás. (Bátky Zsigmond). 115

Alföldkutatás: 119

Folyóíratszemle 120

7 drb melléklet.

A hiányzó melléleteket a következő füzethez csatoljuk.

FÖLD ÉS EMBER

TUDOMÁNYOS SZEMLE. — SZERKESZTI:

KOGUTOWICZ KÁROLY.

A Magyar Néprajzi Társaság Emberföldrajzi Szakosztálya, a m. kir. Ferencz József Tudományegyetem Földrajzi Intézete és a Szegedi Alföldkutató Bizottság hivatalos folyóirata.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szeged, Egyetemi Földrajzi Intézet Szukováthy-tér 1.

Célja: az emberföldrajz művelése, elsősorban a magyar föld tudományos kutatása.

Előfizetés egy évre 8 pengő,

iskolák, könyvtárak, tanárok és tisztviselők számára 3 pengő.

Postatakarékpénztári csekk számla száma 48180.

Lakásváltozást kérjük okvetlen bejelenteni.

A folyóirat közleményeire való jogainkat fenntartjuk!

A közlemények csakis a forrás megnevezésével idézhetők.

ALFÖLDKUTATÁS.

E rovatunk megnyitásával folyóiratunk a *Szegedi Alföldkutató Bizottság* hivatalos lapja lett.

A *Szegedi Alföldkutató Bizottság* ez év február 29-én a városháza közgyűlési termében megalakult. Védnöke gróf *Klebensberg Kunó* közoktatásügyi miniszter, Szeged város képviselője; elnöke *Somogyi Szilveszter* dr. polgármester; tiszteletbeli elnökök: dr. Aigner Károly, Balku Gyula, dr. Daimel Sándor, dr. Farkas Béla, Fáy István, dr. Glattfelder Gyula, dr. Kovacsics Dezső, dr. Mokcsay Zoltán, örgróf Pallavicini Alfonz, Purgly Emil, dr. Soós István, dr. Szabovlyevics Dusan, dr. Szalay József, Tarnay Ivor, gróf Teleki Pál, dr. Vojnich Ferenc, Zimay Károly. Ügyvezető alelnök: dr. Kogutowicz Károly. Az alakuló ülésen tagot választottak be a bizottságba az Alföld déli területén működő szakférfiak közül. A bizottság tíz szakosztályt alakított, melyek a következők: 1. Nyelvészeti és irodalmi. 2. Történelmi. 3. Földrajzi. 4. Szociografiai (társadalomrajzi és néprajzi). 5. Közegészségügyi. 6. Biológiai. 7. Ásvány, földtani, paleontológiai. 8. Fizika-kémiai. 9. Erdészeti. 10. Mezőgazdasági.

Folyóiratunk ez új rovatában állandóan közölni fogjuk azokat a híreket, amelyek a bizottság munkásságára vonatkoznak és olvasóinkat is érdeklik.

A földrajzi bizottság munkássága. A földrajzi bizottság már is serényen

hozzá látott munkaprogramja megvalósításához.

Dr. *Eperjesy Kálmán* makói reál-gimnáziumi tanár ezidőszereint a bécsi hadi levéltárban kutatja a területünkre vonatkozó régi térképanyagot. Elsősorban az ott található unikumokat, a megbecsülhetetlen értékű kézirati anyagot. Eredményeiről első számolót találnak olvasóink ebben a számban közölt cikkében.

A csaknem 1000 lapból álló rendkívül értékes *József császári térképfelvétel* egyes lapjairól az *egyetemi Földrajzi Intézet* költségén fényképfelvételek készülnek Bécsben. Az intézet birtokában már is körülbelül 100 fényképnegatív van. Ezek másolatai a tudományos kiértékelésre, tehát rendelkezésre állanak. Reméljük, hogy a negatívok számát sikerül nyárig 500-ra emelnünk.

Az intézet kezdeményezésére ugyancsak elkészült körülbelül 25 km²-nyi területéről, Szeged környékéről a légi felvétel. Egyebek között készen van a Szeged melléki *Fehér-tó* 1:10.000 méretű légi felvétele, az ország egyik legnagyobb szikes területének bámulatosan gazdag részleteket tartalmazó térképe.

Egyéb munkálatok: Békés vármegye települése, a Fehér-tó földrajzi tanulmányozása, Nagykőrös földrajza, Makó mezőgazdaságának geográfiai tanulmányozása, a Szeged környéki paprikatermelés és a solti Dunaszakaszi földrajzi feldolgozása.

Kézirati térképek Magyarországról a bécsi levéltárakban.

(Folytatás.)

A katonai leírás Col. XIV—XVIII. pl. Szegedről ezeket mondja: (Militärische Beschreibung von Hungarn. Coll. XVIII. S. 30. 2. — S. 31. 1.)

„Entfernung von den benachbarten Ortschaften:

Tápé $1\frac{1}{2}$, Dorozsma $1\frac{3}{4}$, Majsa 11, Kis-Telek 7, Al-Győ 2, Alt Szegedin liegt über der Theiss, Stadtwirtshaus $1\frac{1}{2}$, Horgos $4\frac{1}{2}$. *Hat solide Gebäude:* Das Citadell von 5 gemauerten Thürmen und Courtins, nebst ein bey der Sortie gemusterten und 2 von Erde aufgeworfenen Ravelins und Glacis darauf ausser denselben herum ein mit 6 Bastions von Erde aufgeworfene Wall mit einem Graben umgeben, hat die Stadt nebst der herum befindlichen Gegend, und die Theiss bestreichen können, da aber die ausserhalb der Stadt befindliche Weingärten und die grossen Moräste über der Theiss unzugänglich Passagen verursachen, so ist es dermalen cassiert. *Wässer:* Die Theiss fliesst hart an der Stadt und Citadelle vorbei, ist 100 Klafter breit, 7 Klafter tief, hat steile Ufer, im Frühjahr und anhaltende Regen thut hier austreten und die Gegend längst den Damm bis Al-Győ überschwommen und die Passagen bis Ende Juni sperren.

Die Fejér-tó trocknet im Sommer nicht ganz aus, deshalb macht so die vorbeigehenden Wege etwas unangenehm.

Die Maros fällt hier oberhalb in die Theiss sonst wie bey Földeák beschaffen. *Wälder:* . . . . ., *Wiesen und Sümpfe:* Der Morast Szillos Ér, nebst denen sumpftichten Wiesen sind bey Ausgiessung der Theiss bis Ende Juni überschwämmt, welche die Passage nach Vásárhely verhindern. Die sumpftichten Wiesen Szaidmar Szek genannt, nebst jener bey Szek-Halom, sind im Frühjahr wässerricht, welches aber denen Wegen nicht viel ungemächlichkeit. *Wege und Strassen:* Die Post-Strasse nach Kis-Telek ist allenthalben gut, ausser bei dem Ort und Szaidmar Halom, wegen Sand etwas beschwärllich.

Die Strasse nach Csongrád zwischen lauter ebenen Feldern und etwas weniger Hüttung ist sehr gut, wie nicht minder jener Weg nach Dorozsma.

Umliegende Berge: Der Öt Halom dominiert diese Gegend.“

A 31. 1. laphoz: „Szegedin: Halas 14, Majsa $11\frac{1}{2}$, Jonkaweiz 17, Melikut $16\frac{1}{2}$, Theresianopol $10\frac{1}{4}$, Sőreg $1\frac{1}{4}$, H. s. G. . . . . *Wässer:* Die hier

befindliche Theiss, welcher theils wegen ihren scarpigten Ufern, theils wegen denen dieselbe einschliessende Morästen auf keine Ort ausser bey der Überfuhr passiert werden kann. Die grösste Tiefe dieses Flusses ist 5 bis 6 Klafter, die mindere hingegen um 2 bis 2 $\frac{1}{2}$ Klaftern. *Wälder*: . . . . , *W. u. S.*: Sind sehr viele sumpfige Wiesen, auch befinden sich rechts und links der Theiss sehr grosse und mit dichtem Rohr verwachsene Moräste. *W. u. Str.*: Die zwey grossen Strassen nebst etlichen kleinen Wegen sind gut. *U. B.*: Der Öt halom dominiert die Gegend.

Hogy az egész Magyarországról szóló rész egyöntetű legyen, *Dumont* százados a Felvidékről korábban készült 80 és a még 120 háromszögelés nélküli szekciót a *Dumont-féle* készülékkel 1784-ben újra háromszögelte, az így átrajzolt lapokat azután letisztázták.⁴³

E lapok szigorúan el voltak zárva a nyilvánosság elől. Miként nehézségeket támasztottak a pesti egyetemnek a *Müller-féle* térkép felhasználása körül, éppúgy visszautasították a magyar udvari kancellária kérését, hogy a vármegyéket lássák a részletes térképekkel. Azt hozták fel okul, hogy a megyefőnöknek vármegyéjét térkép nélkül is ismernie kell, az új térkép egyébként hamarosan meg fog jelenni. Ilyen térképek kiadására nem is gondoltak, csak egy átnézeti lapot akartak kiadni az egész országról. Csupán a gubernium számára bocsájtottak egy térképet rendelkezésre a császártól meghatározott méretben. A Magyarországról készült eredeti felvételek alapján csak egy kisebb méretű térkép készült, az is kéziratban van. *Neu* ezredes tervezte II. József rendeletére: „*Geografische Charte des Königreichs Hungarn, aufgenommen unter der Direction des Oberst von Neu in den Jahren 1782—1784.*” Léptéke: 1:192.000; összesen 43 kézirati lapból áll, az országot az új kerületi beosztás szerint tünteti fel.⁴⁴ Az egyes kerületekről egy kibővített másolatot küldtek a megyefőnökökhöz a helynevek ellenőrzése és kiigazítása céljából. A nevek helyes feltüntetésénél *Neu* ezredes nagy hasznát vette a több nyelvet beszélő *Korabinszky*-nek. A helytelen írásokat a katonai térképeken is kijavították.

Az utóbbi térkép jelzései betekintést engednek az akkori felhasználatba, amelyeket a későbbi térképek is megtartanak. Kettős hatágú csillaggal jelöli az erődöket, egy csillaggal a fallal megerősített szabad királyi és más városokat, hat bástyával a nyílt városokat, hárommal a mezővárosokat, eggyel a kastéllyal bíró helységeket, főúri palotákat és lovagvárakat. Merő-

leges alatti kis kör jelenti a templom nélküli falvakat, külön jelek a katolikus, görög egyesült és nem egyesült templommal bíró falvakra. A hosszú falut két, — apró karikákból álló — vízszintes jelzi. Egy kis karikával majort, szálást, vagy tanyát, több karikával szétszórt házakat jelölnek. Négyzetben álló kettős kereszt jelenti a magában álló templomot. Karika és zászló a csárdát, kürt a postaállomást, kád a meleg fürdőt, pohár a savanyúvízforrást, hatágú kör a rézhármort, szarvasagancs a vadászházakat, két párhuzamos a postaútát, folytonos és pontozott vonal az országutát, magában álló kereszt az egykori falvak helyét, pásztorbot a püspöki székhelyt, dült kereszt az apátságot, csónak az átkelő helyet, teknő az aranymosást, kettős lándsza a csatamezőt, dombon álló kereszt az evangélikus templomot, karikán álló bástya zászlóval a református templomot, négyzet zsinagogát, három dült kereszt a vámhivatalt, $\bullet - | - \bullet - | - \bullet - | - \bullet - |$ birodalomhatár, $- | - | - |$ — országhatár, pontozott vonal a megyehatár. A különféle bányák jelölésére a ma is érvényben levő jelzések szolgálnak. A papír, ványoló, lőpor, zúzó, fűrész és lómalom a német kezdőbetűkkel vannak jelölve. Ugyanígy tünteti fel a sóhivatalt, a méhészetet, házcsoporthat, méntelepet, tehenészetet, márvány, kő és mészbányát, szövő, dohány és posztógyárat. — Egy lap 64×48 cm. kiterjedésű. A folyók és tavak kék, a helységek pirossal vannak jelölve, a hegyek magasságát a szín sötétítésével fejezi ki.

E katonai térképek elkészülése korszakot jelent a kartografia terén, legnagyobb eredményük, hogy a hadsereg topografiai tájékozódását lehetővé tették. A katonai felvételt a birodalom kataszteri felmérése követte, amit Magyarországon 1785—1787-ben hajtottak végre. Ennek főcélja az igazságos adókiivetés volt, meg kellett állapítani a föld valódi középértékét a minőség és hozam figyelembevételével. A kataszteri felméréseknél Magyarországon az 1769-es Müller-féle térkép alapján dolgoztak. A felmérések vezetői Neu ezredes és Turati alezredes voltak, az adószabályozást Hadrovics és Horvát udvari tanácsosok intézték. Az örökös tartományokban a felméréseket végrehajtották és az idevonatkozó kataszteri térképek megvannak. Magyarországra vonatkozó kataszteri térképet, sajnos, nem találtam, pedig belőlük, tekintettel a nagy méretre, sok értékes gazdaságtörténeti adatot lehetne kiolvasni.⁴⁵

Számos jegyzőkönyv és hivatalos jelentés tanuskodik róla, hogy a munka 1788-ig, a török háború kitöréséig javában folyt. Az országban 13 bizottság és vármegyénként 1—1 albizottság működött, amelynek tagjai voltak az alispán, egy gazdasági szakértő és a vármegye földmérője.⁴⁶ A főbizottság tagjai nemcsak írásban érintkeztek az albizottsággal, hanem időnkint személyesen is ellenőrizték a munkálatokat. Az albizottságok részletes utasításokat kaptak, amelyeket a községek nyelvén is ki nyomattak. A nemességgel szemben nagy elővigyázatosságot írtak elő. 1786. ápr. 1-től 14-ig Pesten és Budán személyes tapasztalatokat szerezhettek a munka végzéséről. A gazdasági szakértőnek érteni kellett az erdők becsléséhez, pontos adatokat kívántak a fakitermelésről, a fiatal, kemény és puhafa mennyiségéről. Kimutatásokat kellett készíteni a bor, fa, gabona és zöldségfélék 1777—1785-beli hetivásári áraitól, az elhagyott tanyai gazdaságokról annak feltüntetésével, hogy miért nem használják. A lakatlan telkek adóját a község viseli, de gondoskodni kell mielőbb annak betelepítéséről vagy bérbeadásáról. A városokban csak a jövedelmet hozó házak adóztathatók meg. Különbséget kell tenni a falvak, a csak mezőgazdaságot folytató és a piacuknál fogva jelentőséggel bíró igazi városok között. Részletes adatok tüntetik fel a munkálatban résztvevő személyzet napidíját. A községek a munkálatokhoz ingyen munkaerővel és karókkal járultak hozzá. A munka folyásáról kéthetenként jegyzőkönyvet terjesztettek fel. Legnagyobb nehézséget a felméréseknél a szállások okoztak, amelyeket sem a községek, sem a puszták közé nem lehetett számítani. A felvételben résztvevő mérnökök nevét is ismerjük, akik közt alig találunk magyarokat, túlnyomó részük német és cseh, egyik-másik tud magyarul és latinul is.⁴⁷

III.

Ujabb katonai felmérések.

Alig készültek el a monarchia első térképezésével, máris szükségét látták egy újabb katonai felvételnek. A Josefinische Aufnahme ugyanis el volt zárva a nyilvánosság elől, kicsinyített lapok nem kerültek róla forgalomba. Az új felvételt siettetten az eddigi térképek elévülése is, a hadsereg fokozódó igényei és az

a kívánság, hogy az egységes eljárás alapján véghezvitt felvételtől megfelelő kisebb méretű lapok álljanak a vezérkar rendelkezésére. A második katonai felmérés I. Ferenc, V. Ferdinánd és I. Ferenc József alatt ment végbe 1806—1869 között és „Franziseische Aufnahme“ néven ismeretes. E felvétel mérőasztal és háromszögelés alapján történt. Az egész monarchiát katonai háromszögelési *hálózat vette körül*, trigonometriai pontokat állapítottak meg, katonai alap- és magasságméréseket is végeztek (Basis u. Höhenmessungen). Most már sokkal több adat állott a felvevők rendelkezésére, a meglevő részletes térképeken kívül az örökös tartományokban nagy hasznát vették a kataszteri térképeknek, amelyeket a megfelelő 28.800-as méretre kibéleltettek. A felvétel első szakában azonban Magyarországról még ilyen kataszteri térképek nem voltak, a kataszteri felmérés csak 1856-ban vette a Dunántúl kezdetét. A háromszögelést, térképezést és az egyes területek katonai leírását végző tisztek a Generalstab részéről részletes kioktatásban részesültek. Számos utasítás maradt fenn, amelyek a térképezésnél alkalmazandó méret, jelölés, kibéleltetés, szekcióbeosztás, hegyek, síkságok, folyók, tavak, utak, mocsarak, települések, stratégiai terepviszonyok ábrázolására és leírására vonatkozólag a szükséges útbaigazításokat tartalmazzák.⁴⁸

A munkálatok Tirol, Vorarlberg és Salzburg felvételével már a XIX. sz. első évtizedében megkezdődtek, de Magyarország térképezésére csak 1819-ben került sor, amely a háborúk és forradalmak okozta kisebb-nagyobb megszakításokkal 50 éven át tartott. Az ország egyes részeiben különböző időben dolgoztak, ezért az egyes felvételi lapok között lényeges időbeli eltérések vannak. Több vármegye felvételét már a huszas években megkezdték, de csak a szabadságharc után folytatták és fejezték be. Most is az északi vármegyékben dolgoztak először. 1819—1830 között több felvételi lap készült, Liptó, Árva, Trencsén, Szepes, Sáros, Ung, Zemplén, Nyitra, Pozsony, majd Bereg, Szatmár, Máramaros és Ugocsa megye egyes részeiről. Közben a munka szünetelt, 1837—1840-ben ismét Nyitra és Pozsony megyében dolgoztak. A negyvenes években került sor Esztergom, Győr, Hont, Nógrád, Gömör, Túróc, Bars, Komárom, Sopron és Veszprém megyék felvételére. Az ötvenes években Bihar, Heves, Baranya, Fejér, Somogy és Zala megyében végeztek felvételeket. A Bánát és az alföldi vármegyék térké-

pezése a legkésőbb történt. Jásznagykunszolnok, Csongrád (1860—61); Arad (1862); Békés, Csanád (1863—64); Torontál (1864—65); Bácsbodrog (1865—66); Zaránd (1868); egyes hátralévő részek 1869-ben. Az alföldi városok közül Szentés, Szolnok térképezése 1861-ben, Szeged, Békés, Hódmezővásárhely és Makóé 1863—64-ben történt. Erdély most is mint külön tartomány szerepelt, 1853-tól 1868-ig 49 felvételi lapot készítettek róla. A magyarországi felvételekről 1079 lap készült el az előbbihez hasonló nagyságban, 1:28.800-as méretben. Minthogy a felvétel különböző időben, nagy megszakításokkal és elég rendszertelenül ment végbe, hosszú időt igényelne az egyes lapoknak kronológiai sorrendbe állítása, a részletfeldolgozó számára azonban fontossággal bír annak megállapítása, hogy egész vármegyék és kisebb területek felvétele melyik évben történt.

A térképezés irányítását a Generalstab nagy körültekintéssel végezte és a felvevőknek minden eszközt rendelkezésére bocsájtott, amit a modern kartográfia a lefolyt évtizedek óta nyújtani tudott. Külön felügyelet alatt történt a háromszögelés, országleírás, a térképek rajzolása és sokszorosítása. Az irányításban a tudományos kartográfia legkiválóbb művelői vettek részt, mint a pesti származású Vinzenz Freih. von Augustin, Franz Xaver Ritter v. Binnenthal, Ludwig August, Freiherr von Fallon, aki a magyarországi háromszögeléseket vezette, Franz Freih. von Zach, Valentin Ritter v. Streffleur és egész sora a legkiválóbb szakembereknek.⁴⁹ A hazai felvételek felügyeletét a helyszínen a különböző időszakokban Br. Schön őrnagy, Aulich alezredes, Br. Sacken százados, Littrow őrnagy, Friedberg alezredes és memés Nagy Antal százados gyakorolták.

A második katonai felvétel térképei nagy haladást mutatnak az előbbiekhöz képest. A jelölésmódban ugyan nincsenek lényeges eltérések, de kivételük sokkal tökéletesebb, a helymeghatározások pontosabbak és a térszíni formák ábrázolásmódja fejlettebb. A térképrajzolóknak eredménnyel alkalmazták mindazon utasításokat, amelyeket feletteseik előírtak. Pontosan megállapítható a térképekből az első felvétel óta beállott sok változás, egész sorával találkozunk az új tereptárgyaknak, különösen feltűnő a domborzat kifejezésében való haladás, a legkisebb községeknél is nemcsak a házak számát, hanem az utcák alakját is feltűntetik. Az Alföld újonnan betelepült helyein a szaporodó tanyák tulajdonosainak hosszú névsorát a térképeken

külön táblázat tünteti fel. Bár részletes statisztikai anyagot gyűjtöttek össze, a térképekhez külön szekcióleírásokat nem mellékeltek. Ehelyett könnyebb áttekinthetőség céljából minden lapon külön táblázat van, amely a vármegye, kerület és a községek nevét tünteti fel, továbbá a házak és istállók számát annak közlésével, hogy hány embert és lovat lehet elszállásolni. Magyarországról összesen 1077 lap készült el egy mutatótáblázattal, 24 lap hiányzik. A felvételi lapok egy eredeti és egy letisztított példányban vannak meg a Kriegsarchivban. E felvételek a korukbeli állapot pontos rajzai, a feldolgozó a Josephinische Aufnahme lapjai mellett ezeknek betekintését sem mulasztotta el.⁵⁰

Az új felvétel alapján az egyes tantományokról 1:144.000 méretű részletes térképek készültek, amelyekről Radetzky tábornok rendeletére 1:288.000-as generalkartékat is hoztak forgalomba. E sorozatban Magyarország csak hiányosan van képviselve, az előbbiből 141, az utóbbiból alig 16 lappal, ugyanis 1869-ben megkezdődött a monarchia harmadik katonai felvétele és ezzel egyidejűleg a 75.000-es katonai térképek készítése.

Tekintettel a kartografiai irodalmunkban a régebbi katonai felvételekről uralkodó tájékozatlanságra, szükségesnek láttuk a fenti adatok felsorolását. Elég annyit említenem, hogy a legtöbb feldolgozás a helyi térképeken kívül csak a legújabb 75.000-es katonai térképeket használja fel, amelyek mellett a régiek közül még legfeljebb Görög Demeter és Lipszky János térképeire támaszkodik.

Hazánk fiainak a hivatalos felvételektől függetlenül kifejtett értékes munkásságának és kartografiánk XIX. századi felindülésének ismertetése nem tartozik tárgyalásunk körébe. Ismeretes, hogy ez időben a kartografiai munkálatok hazánkban is nagy lendületet vettek s úgy az egész országról, mint egyes kisebb területekről számos kézirati és kiadott térkép áll rendelkezésre.

Nem szabad azonban felednünk, hogy a régebbi katonai felvételek eredményeiről az egykorú földrajzi irodalom sem bírt tudomással. A XVIII. század végén megjelent geográfiai munkák császárilag engedélyezett térképmellékletei csak kis részben készültek nagyobb területek bejárása alapján, bennük túlnyomólag a megjelent térképek adatait dolgozták fel és helyesbítették. Ugyanekkor külföldiek által készült kisebb méretű kéz-

irati térképek is hemzsegnek az itthon már részben helyreigazított hibáktól. Pld. Don Juan Lopez „Mappa Geografica Hungariae“ c. térképén semmi haladás sem észlelhető,⁵¹ a végbement katonai felvételekről semmit sem tud. Windisch Károly császári engedéllyel közli a Krieger Sámuel által tervezett új térképet, amely csak a megyehatárokat, a vízhálózatot és főútvonalakat tünteti fel.⁵² Korabinszky könyvének bevezetésében felsorolja a felhasználható térképeket, amelyből kitűnik, hogy csupán Mikovinyi, Kovács és Kray néhány részletes térképe állott rendelkezésre, a hozzáférhető kéziratos térképanyag az országnak igen kis területére vonatkozott. A már forgalomban levő Müller-féle 1769-iki térképről pedig úgy emlékezik meg, mint amelyhez csak kiváltságos személyek juthatnak hozzá.⁵³

A katonai felvételekkel párhuzamosan és azokat megelőzőleg készült el megerősített városaink, erődeink és mindazon községek pontos helyszínrajza, amelyek stratégiai szempontból jelentőséggel bírtak. E különböző időkben készült helyszínrajzok a topografiai változásokat pontosan feltűntetik. A térképeket készítő katonai mérnökirodák hozzáértésére jellemző, hogy a munka megkezdése előtt az egyes helyekre vonatkozó régibb tervrajzokat is felkutatták és megőrizték. E sorozatban sok magyarországi városnak eddig még nem publikált, értékes topografiai adatokat tartalmazó helyszínrajza található. Minden egyes városra nem térhetvén ki, az anyag értékéről fogalmat alkothatunk, ha megemlítjük, hogy Buda és Pest 1688-tól kezdve több mint 60 tervrajzzal és térképpel van képviselve. A soproni várról már 1597-ből és 1700-ból is vannak kézirati helyszínrajzok.⁵⁴ Itt van Arad, Déva, Eger, Eperjes, Kálló, Kolozsvár, Medgyes, Mehádia, Nyitra, Pancsova, Szolnok, Temesvár, Pápa, Tata, Veszprém, Visegrád és mindazon helyek tervrajza, ahol a hadsereg a háborúk folyamán megfordult, amelyek téliszállásul szolgáltak, vagy a hadműveletekkel és a későbbi katonai berendezkedéssel bárminemű kapcsolatban voltak. Egyik-másik város birtokába a parancsnokságok megszűnése után jutott ugyan néhány ilytárgyú tervrajz, ezek azonban csak másolatok, vagy újabb időből származó térképek, az anyag értékesebb része a már kifejtett okokból a bécsi hadilevéltárba került. Például e sorozatban Szegedre vonatkozólag 6 olyan ismeretlen és korábbi vár- és várostervre akadtunk, amelyek a szegedi múzeum 120 darabból álló gyűjteményében mincsenek meg.⁵⁵ Hogy vá-

rainkról és városaink belterületéről korábbi helyszínrajzok vannak, mint a külterületről, az annak tulajdonítható, hogy a látkép- és helyszínrajzkészítés már akkor magas fokon állott, midőn a térképek még nem voltak alkalmasak a valódi helyzet feltüntetésére. Folyómenti váraink és városaink helyszínrajzának és látképének megrajzolása akkor vesz nagy lendületet, midőn a hazai folyókról és a hozzájuk tartozó területről külön részletes felvételeket készítenek. E vár- és várostervek egytől-egyig nagy méretűek (1:1500, 2000, 3000) és az apró részleteket is pontosan feltüntetik. Sok útbaigazítást nyújtanak a térképeken levő, sokszor oldalszámra menő magyarázatok.

A XVIII. századi térképek között figyelmet érdemel Csepel sziget térképe Pest, Buda és Ráckeve színes ceruzarajzával, amely 1728-ban készült egy régebbi térkép helyreigazítása alapján. „Mappa Geografica über die grosse Insul Csepeliense. Dem durchlauchtigsten Fürsten und Herrn Herrn Eugenio Prinzen von Savoyen und Piemont etc.“ Léptéke 1:64.000, nagysága 53×73, a mellékrajzoké 23×73.⁵⁶ — A mérnökirodákban készült XVIII. századi várostérképek általános kivitelét megismerhetjük Szeged városnak August de *Branning* által 1761-ben készített térképéről. „Plan von der alten Festung Segedin...“ 1:1728. E térkép pontos topografiai tájékozódást nyújt. A város utcáin és egyes épületein kívül a Tisza alacsony és magas vízállását, a rajta levő 7 vízimalom tavaszi és nyári helyét, a part változásait, az erőd alatt levő fából készült gátat „hölzerne Beschlägt“, sőt még az 1761-ben épített borbélyműhelyt is megjelöli.⁵⁷

Míg az előbbi térképek elsősorban a belterület és az erődítések feltüntetésére helyeznek súlyt, az újonnan települt helyekről készült felvételek a külterületről is pontos adatokat tartalmaznak. Ilyen térképek túlnyomó számban az új kamarai községekről készültek 1—3000-es léptékben. Egy-egy ilyen térképen pontosan tanulmányozható az új község berendezése, többnek egymás mellé állításából pedig megállapíthatók a közös minták, amelyet az ilyen telepítéseknél alkalmaztak. Ilyennek tekinthető a kovacsiczai pusztá helyére épített Antalfalva község térképe. „Grundanlags Plan, nach welchen der Antrag genommen wird . . . auf dem Praedium Kovacsicza ein neues Dorf für die von oben herabkommende theils Collonisten von 110 Häusern zu bauen.“⁵⁸ A falu alakja egy 12 egyenlőoldalú négyágú keresztidom. A főtér kiterjedése 115 m. hosszú és 67 m. szé-

les. Az utcák szélessége 16 m. A templom a főtér közepén emelkedik, mellette van a papilak, azután következnek a középületek, iskola, községháza, tisztilakások és a vendéglő. Üzlethelyiségek és műhely számára külön helyek vannak kijelölve. A telepesek azonos kivitelű házai szabályos rendben sorakoznak az 1000 négyszögöl kiterjedésű telkeken, amelyekből a belső és külső udvart, a veteményes és gyümölcsös kertet előírás szerint hasítják ki. Malma is van a községnek és az új beköltözők számára üres házhelyeket tartanak fenn. A község utcáin a megjelölt helyeken díszfákat kell ültetni. A kereszt ágainál egy-egy út vezet a faluba és az egész községet a biztonsági árok „Ortsicherheitsgraben“ veszi körül. — Hasonló kivitelű J. Gruber mérnökszázados Torontálvásárhelyről készített 1:3100 m. térképe. E község 130 telepese befogadására épült, a szokásos keresztidomban, a középületek és lakóházak előírásszerű elhelyezésével. Itt is megtaláljuk a jellemző díszfákat, a községbe vezető utakat és a biztonsági árkot.⁵⁹ — A keresztidom kívül más építési minták is voltak, amelyeket az új községekről készült térképeken megfigyelhetünk.

A külterületet részletesen ábrázoló térképek közül kiválik Josef Schoiber von Engelstein „Plan von Franiowa“ című térképe.⁶⁰ 1772-ben készült 1:14.400 méretben, nagysága 80×146 cm. Külön színekkel tünteti fel az első osztályú szántóföldet, a gyengébb minőségűt, a használható, a szikes és a vízzel borított legelőket, a szőlőföldet parcellánként, megjelöli a mocsaras helyeket és az állandó sár miatt járhatatlan területeket. Megtaláljuk a térképen a kocsi és gyalogutakat, a határon levő homokbuckákat és az összes tereptárgyakat. — Figyelemreméltó Durchlasser mérnökszázados térképe „Erster geometrischer Plan der zweyen Praedien Horgosch und St. Peter.“⁶¹ Szegeden készült 1750 márc. 21-én 1:72.000-es méretben, nagysága 49×35. Horgos és Szentpéteren kívül zöld, rózsaszín, sárga és barna szímmel feltünteti a maratonosi határt és a szegedi katonaság által használt területeket is. A használatban álló utak mellett a régieket is megrajzolja. A dülönevek között ilyen elnevezéseket is találunk: Ordíts avagy gulyáshalom; lopis halom avagy elterített domb. — Geometriai felmérés alapján készült külterületi térkép Kaiser mérnökszázadostól „Plan, vorstellend die drey Praedien Vingha, Seliosch und Bodrogk . . .“ 1744 nov. 20.⁶² Lépték 1:28.800, nagyság 71×105. A címben említett pusztá-

kon kívül pontos rajza Arad környékének a Maros hozzátartozó szakaszával, az összes szigetekkel, magában álló fákkal és erdő-részletekkel. A lakott helyeket házcsoporttal, a lakatlanokat bástyával jelöli. Világosan kivehető a községek települési formája, a szállások, utak, a kúrttel jelzett postaállomás és a határban levő monostorok.

A XVIII. század második felétől kezdve nagy gonddal folyt a kincstári birtokok, kamarai uradalmak és egyes magánbirtokok térképezése. Megvanak a mezőhegyesi ménesbirtok első felvételei; a béklyei uradalomhoz tartozó birtokokról 10 részletes térkép van az 1769—1844 közti időből a Hofbibliothek térképgyűjteményében. — Több kézirati térkép van a XVIII. század utolsó évtizedeitől kezdve Magyarország vármegyéiről is, ezeknek részletezésére azonban itt nem térek ki, tekintettel arra, hogy a megyei levéltárakban is vannak róluk másolatok, vagy pedig a megyei mérnökök által készített eredeti felvételek.

Mint magában álló vállalkozást, megemlíti még Fr. *Schweichhardt* térképeit, aki 1830—1846-ban „*Perspektivkarte von Erzherzogthum Oesterreich unter der Enns*” címen Alsó-ausztriáról és Magyarország határszéli részeiről 62 felvételt készített. E 31.000-es felvételek a síksági részekről adnak pontos képet, tudományos értékük nem sok van, de művészi kivitelük, a falvak és várkastélyok látképszerű ábrázolása folytán a legmutatósbab térképek közé tartoznak.^{68a.}

IV.

A folyók térképezése.

Igen értékes része a kézirati térképeknek az a sorozat, amely a hazai folyókra vonatkozik. Minthogy folyóinkról ezideig régibb kézirati térképeket alig ismertettek, a forgalomban lévő régi atlaszok pedig részletes adatokat és speciális feljegyzéseket nem tartalmaznak, szükségesnek látjuk e helyen róluk kissé bővebben megemlékezni. Említettük, hogy a legrégibb térképeink a folyók fekvését helytelenül ábrázolják, a mellékfolyókat pedig figyelmen kívül hagyják. Folyóink önálló térképezése is a felszabadulástól kezdve vesz nagyobb lendületet, a felvételek létrejöttében itt is elsősorban katonai szempontok játszanak közre. A felvételeknél kezdetben a folyók mélységét, hajózhatóságát, átkelésre, hídépítésre alkalmas helyeit, szóval a stratégiai

érdekeket veszik figyelembe. A későbbi felvételeknél már gazdasági szempontok is szerepet játszanak. Katonai parancsnokságok, adókiivető és összeíró bizottságok feltűnően nagynak találják az árterületet, aránytalanul sok a mocsár és nádas, amelyek a kincstárnak semmit sem jövedelmeznek. Összeírásokat végeznek a parlagon heverő területekről és emlékiratok készülnek, amelyek a termőterület növelését a folyók szabályozása, kanyarulataik átvágása és csatornák létesítése által vélik elérhetőnek. Amint látni fogjuk az alább tárgyalandó kézirati térképek igazi értéke abban áll, hogy az egyes folyók szakaszának, árterületének, átkelőhelyeinek, a környező vidéknek, a települési formáknak különböző időkben pontos rajzát adják és a folyóra vonatkozólag más figyelemreméltó feljegyzéseket is tartalmaznak.

Duna.

A Dunának Sig. *Betulus* és P. W. *Rhaetum* által 1683 és 1685-ben Nürnbergben és Ulmban kiadott átnézeti térképei csak történeti jelentőséggel bírnak, ábrázolásmódjuk régies, részletes vizsgálatra nem alkalmasak.⁶³ A magyarországi szakaszt először az 1709-iki Müller-féle térkép tünteti fel pontosan, de részletes adatokat ezen sem találunk. — Az első részletes térképet a Duna egy kisebb szakaszáról *Anguissola* készítette 1688-ban „Das Donau Strom von dem Dorff Höfflein bis auf Wienn“, 1:13.700.⁶⁴ E térkép sajnos magyarországi részletet nem tartalmaz, de tájékoztatást nyújt a nálunk is dolgozó kartografus hozzáértéséről. — A folyam déli szakaszát feldolgozzák Blödtnernek a karlovici béke idején készített határtérképei is, melyekről más helyen szóltunk. — A déli szakasz egy-egy részéről III. Károly első török háborúja alkalmából készültek kézirati térképek. Ilyen „Cursus Danubii Abui-Palanka usque Vetislau et Severinum Tipografica Descriptio“ Mill. Germ. 5000, iter 2 horarum, azaz 1:76.000. Temesvár 1717, nagysága 110×50. A Duna vonalát, mellékfolyóit, szigeteit és a partokon fekvő helységeket pontosan tünteti fel.⁶⁵ — III. Károly második török háborújából szépen kidolgozott, színes rajzokkal, címerrel és tájképekkel díszített Dunatérkép: „Plan des Donau Stroms zwischen Bellegrade und Orsova worauf die an selbe liegende dermahlich wehrhafte Festungen auch alle Schlösser und Rudera angemerkt seynd“ Masstab von 3 Stunden, 1:82.300, nagyság 42×141. F.

N. de *Sparr* készítette 1737-ben.⁶⁶ A térkép egyik mellékrajza Traján oszlopát is feltünteti és annak feliratát is közli. Megrajzolja a mellékfolyókat is, a falvakat templommal jelöli, de mint haditérkép elsősorban a várak és erődítmények feltüntetésére iektet súlyt. — Érdekes Dunatérképet készítettett 1740-ben a békekötés alkalmával a Gränz Scheidungs Comission „Original Plan des Donau Strohms von Belgrád bis Orsova“ címen, amely a tereptárgyak aprólékos rajzán kívül azt is feltünteti, hogy hogyan közlekedhetnek a hajók a folyón fölfelé egyik állomásról a másikra. A térkép 265 cm. hosszú és 45, itt-ott 60—65 cm. széles, léptéke 1:64.800.⁶⁷ Van egy aprólékos gonddal megrajzolt, szépen színezett másolata, amely a partmenti erődöket, romokat és az összes településeket feltünteti. Szerzői *Kayser* mérnök-százados és *Bemler* mérnökfőhadnagy. Címe: „Planum vorstellend den Theil der Donau samt allen ihren Insuln von Belgrád bis Orsova...“, 1:126.900.⁶⁸ — A XVIII. század második felétől kezdve készült térképek ábrázolás és jelölésmódjai sok hasonlóságot mutatnak Mr. Le Comte *De Marsigli* 1747-ben megjelent „La Hongrie et le Danube“ c. 31 lapból álló atlaszával, amely egy általános hydrográfiai és több speciális térkép kíséretében 18 részlettérképen mutatja be a Dunát Pozsonytól Gyurgyevóig. — Nagyméretű (1:3600), 4 lapból álló, a legapróbb részleteket is feltüntető térkép a péterváradai szakasz felvétele 1751-ből. „Plan eines Theils des Donau Stromes. J. Cosson Conducteur et Ingenieur.“⁶⁹ Az utcák és épületek pontos rajzán kívül részletesen mutatja be az erődművet és 27 jelmagyarázatot csatol hozzá.

Nagy figyelmet érdemel a Dunatérképek között a *Sparr*-féle kézirati atlasz, amely a Duna magyarországi szakasza mellett a partmenti váraknak tervrajzait és művészileg megrajzolt látképét is magában foglalja. A két díszes kötetből álló munkát Fr. Nicolaus de *Sparr* 1751-ben készítette Lotharingiai Károly számára, az ő hagyatékából került egy katonai mérnöki irodába, majd a bécsi Kriegsarchivba. A díszes címlappal ellátott könyv második oldalát egy tolkrajz díszíti Mária Teréziával az előtérben. Címe: „Atlas Du Cours Du Danube avec Les Plans, Vuës, Et Perspectives Des Villes, Châteaux, Et Abbayës qui se trouvent le long Du Cours de ce Fleuve depuis Ulm jusq' a Widdin, dessinné Sur les lieux. Fait En M. D. CC. LI. F. N. de Sparr“.⁷⁰ E művet nem annyira a folyam ábrázolása, amely a

XVIII. sz. első felének megfelelő primitív módon történik, mint inkább a nagy gonddal és hozzáértéssel készített tollrajzok teszik értékessé. Az egyes rajzok aláírásából és keltezéséből megállapítható, hogy azokat szerző a helyszínen készítette. A rajzok 1736—1751 közti időben készültek. A hazai várak, városok alap-, tervrajzait és látképét a mű I. kötetének 1—43. lapjain találjuk, egyik-másikról több melléklet is van. A tollrajzok a folyam megfelelő szakasza mellett külön 42×28 nagyságú lapokon vannak. A sorozat Belgráddal kezdődik és a Dunán felfelé haladva a következő helyekről tartalmaz tervrajzokat és látképeket: Belgrád, Szalánkemen, Pétervárad, Eszék, Buda, Pest, Vác, Visegrád, Esztergom, Komárom, Győr, Pápa és Pozsony.⁷¹ E rajzok műemlék és építéstörténeti szempontból is figyelmet érdemelnek.

A Buda—Baja közti szakaszcól Mikovinyi tábornok hagyatékából maradt egy elég gondos kivitelű térkép „Carte von dem Laufe der Donau von Ofen bis Baja“, 1:126.000.⁷² — A pozsonyi szakaszt mutatja be Kiss tábornok 1772-ben kelt térképe „Situation der Donau bei Pressburg.“⁷³ — Szép kivitelű 75.000-es térkép „Plan des Donau Stroms von Futak bis Slankament“, melyen a folyam rajza pontos, a többi részlet azonban elnagyolt.⁷⁴ — A bánáti szakaszcól 1778-ban készült térkép a hydrográfiai adatok pontos leírása mellett a fősúlyt a stratégiai helyzet feltüntetésére fekteti. „Lauf der Donau durch das Temesvarer Bannath“.⁷⁵ 120×74 , lépték 1:86.400. Megjelöli a folyam áthidalására alkalmas pontokat, az erődöket és hídfőket, amelyeknél a török útját el lehet zárni, látjuk a régi római és török erőd-művek maradványait, az új katonai épületeket, a partmenti őrházakat „das schlimme Wasser oder Tatallia“ és mint a legtöbb aldunai térkép, nagy gonddal írja le a Vaskaput és Traján oszlopát. — 1783—84-ben pontos katonai felmérést végzett a bánáti szakaszon Turati alezredes. „Lisiere Charte von Titel bis Orsova“.⁷⁶ E felvétel 29 részlettérképből áll, egy-egy lap nagysága 61×41 , lépték 5000 Schritt. Az egész Alduna vidékének aprólékos rajzát adja a kiöntési területtel együtt. A lapokhoz tartozó szekcióleírások pontos adatokat tartalmaznak a folyam mélységéről, szélességéről, hajózási viszonyairól, a mellékfolyókról, tavakról, utakról, hegyekről, erdőségekről, mocsarakról és a talaj minőségéről. Külön táblázat tünteti fel 1782 dec.-től 1783 júliusig a Duna, Tisza, Temes magas és alacsony víz-

állásának adatait. — Nyomtatásban is megjelent 1789-ben Bécsben a *Lauterer—Herbert*-féle Navigationskarte der Donau von Semlin an bis zu ihrem Ausfluss ins Schwarze Meer“, amelyen az egyes helyek mellett a folyam szélessége és vízállási adatai fel vannak tüntetve. — I. *Spatsek* torontáli megyei mérnök „Preliminaire in 3 Abschnitten bestehende Donau Karte“-ja 1790-ből a Pest—Bácsbodrog közti szakasznak adja pontos hajózási adatait az egyes helyek földrajzi hosszúságának és szélességének feltüntetésével.⁶⁶ „Charte von Slankament durch Jaroslavsky“ 1811-ben készült 8 részből álló pontos térkép. 1:43.200.⁷⁷ — Ugyanez évben készült a Hofkriegsrath megbízásából Julius *Brönner* 72.000-es térképe. „Strohm Charte der Donau von Baja bis Carlovitz, der Theyss von Martonyos bis Csurugh und des Franz Canals von Monostorszegh bis Földvár“.⁷⁸ — A Duna egész hazai szakaszának szép kivitelű térképe „Plan des Donau Strommes von Wien bis Orshova in XVIII. Sectionen zusammengestellt aus verschiedenen und mehreren Wasserreisen von Offiziers Corps des Pontonier Bataillons“,⁷⁹ 1:72.000; a részletlapok nagysága 47 × 58. E felvétel csak a vízrajzi adatokat tünteti fel. — Egy 1819—21-ben készült Dunatérkép is van Zsifkovics ezredes hagyatékából, amelyet Feldw, *Bogdanovics* készített. „Plan der Donau von Pesth bis Orsova“.⁸⁰ Léptéke 1:57.600, 7 részletlapból áll. E térkép valószínűleg személyes használatra készült, gondos kivitelű másolat.

Teljes kartografiai felkészültséggel készült a XIX. század harmincas éveiben a sorozat legpontosabb Dunatérképe „Hydrographische Donaukarte von Ofen bis Peterwardien“.⁸¹ *Rauchmüller v. Ehrenstein* Landesoberbaudirector megbízásából felvette 1832—33-ban a budai Donau Mappirungs Personale a palatinus számára. Méret 1" = 200°, Felsen Engen 1" = 50", 1:36.000. A 63 szekcióból álló felvétel a Duna vonalát Pozsonytól Orsováig öleli fel. A lapok kivitele feltűnően gondos, a hely és határnevek felsorolása részletes, áttekintést kapunk a parcellák megoszlásáról és a fák fajairól is. A Pozsony—Pest közti szakaszcól rajzolt lapok a partvonalától távolieső területeket is felölelik, a Pesttől Orsováig terjedő rész a balparti területekről is közöl egy-egy külön szekciót. Az ábrázolás technikai fejlettsége vetekszik a második katonai felvétel legprecízebb lapjaival is, amiről könnyen meggyőződhetünk a jelölésmód vizsgálatá-

ból. *A*: szabad királyi város, *B*: mezőváros, *a*: falu, *m*: tanya. A belterület jelölése *piros* szímmel történik, a kerteké *zöld*, szántóföldé *világossárga*, szőlő halványrózsaszín, rét sötétzöld, vizes kaszáló sötétzöld vízszintes satirozással, legelő világoszöld, vizes legelő ugyanígy satirozással, erdő barna, mocsaras erdő barna satirozással. Folyó, tó kék, mocsár kék alap satirozással, sással benőtt mocsár ugyanaz $\perp$, nádas kék alap satirozva és $\perp \perp$. Külön jelölés szolgál a meredek és a sziklás part feltüntetésére, a hegyeket és sziklákat satirozás és sötétítéssel jelöli, a vízből kiálló sziklákat kék alapon piros vonalakkal, vízesést kék alapon foltokkal, berajzolja az összes hajó- és repülőhidakat. Vízialom jele hatágú csillag, töltés vastagabb barnavonal, nyír és jegenye fák magában álló magasabb fákkal, bozót apró fákkal, futóhomok és iszap sötét és halvány fekete pontozással, kavics vörös pontozással, utak sárga vízszintes vonallal, sárga vagy piros vonallal a határban levő kisebb hidak, amelyeken út vezet át. A kiöntési terület határa kékkel van jelölve, pontosan feltünteti az ország, megye és község határt.

Ez időtől kezdve csaknem minden évben vannak a Dunáról kisebb-nagyobb felvételek. A felsorolt kézirati térképekből sok utbaigazítás meríthető a Duna egykori állapotáról. Kétségtelen, hogy a magyarországi szakasz meglehetősen elhanyagolt volt. Amint láttuk a török háborúkkal kapcsolatban legtöbbet az Alduna vidékével foglalkoznak. Míg a folyam külföldi szakaszán számos kő- és fahíd található, egy felsorolásból kitűnik, hogy Magyarországon 1789-ben csupán Pestet Budával és Péterváradot Újvidékkel kötötte össze egy hajóhíd; repülőhidak voltak Pozsony, Komárom és Győrnél.⁸²

Tiszatérképek.

Az országot felölelő katonai felvételeken kívül a Tisza egész vonalát feltüntető külön kézirati térképet nem találtunk. A felső szakasza úgy látszik stratégiai szempontból nem játszott nagy szerepet, a törökháborúk alkalmával a hadszíntéren kívül esett, ennek tulajdonítható, hogy térképezése nem vált szükségessé. Annál többet foglalkoznak azonban a középső és alsó vonalával, amelynek felvételét katonai és gazdasági okok többször megkövetelték.

Egyik nagyobb szakaszának, a Szalánkemen—Tápé közti részének legrégibb művészi kivitelű színes kézirati térképe „Plan von Tappe Ober Szegedin bis zur Donau bey Slankement . . .”, amelyet hadijelvények, zászlók, embercsoportok és a vidék kéziratjai díszítenek.⁸³ 1739-ben készült Szegeden Ludwig Gr. von Pioschak altábornagy parancsnoksága alatt. Szerzője Ing. Oberleutenant Ernst Helchis. Lépték 2500 Toises, 1:38.400, nagysága 68 × 273. A részletrajzok közt van a szegedi vár két pontos tervrajza, egy korábbi és az akkori. Pontos rajza a Tisza vonalának az összes szigetekkel, révekkal, malmokkal, mocsarakkal, szállásokkal, megművelt és parlagon álló földekkel, szőlőkkel és utakkal. Feltünteti a mélyebben és magasabban fekvő helyeket, a régi sáncokat és a halmokat lehetőleg az akkori magyar nevükkel. A szegedi vár alaprajza szemléltető és pontos. Szeged és Szalánkemen között az összes partmenti községeket leírja. A szokásos jelölésmódokon kívül a nagybetűket is felhasználja a térszín és tereptárgyak közelebbi körülírására. Eszerint *A*: a törökök által 1697-ben vert hidak, *B*: Eugén herceg ágyúállásai, ahonnan a hidakat szétlőtte és a török seregekre döntő csapást mért, *C*: a jelenlegi átkelőhelyek; *D*: a hídverésre alkalmas helyek; *E*: ritkán kiszáradó mocsarak; *F*: időnként kiszáradó mocsarak; *G*: magasabban fekvő községek; *H*: magasabb helyen levő kastélyok; *I*, *K*, *L*: alacsonyabban, mélyen fekvő helyek és árterületek; *M*: az akkori szigetek; *N*: a kurucok által hányt sáncok; *O*: halmok vagyis egykori őrhelyek.

A Tiszáról megjegyzi, hogy az egész szakaszán végig csalókák (megbízhatatlanok) a partjai, medre: a természetből fogva egyenletes (síma), mindenütt olyan mély, hogy nagy hajók is közlekedhetnek rajta, a szélessége öllel bárhol könnyen megmérhető, rendszeren áprilisban szokott kiönteni, aminek következtében a körülötte fekvő száraz mocsarak is egészen júliusig víz alatt állanak.

Másik részletes rajza az említett Sparr-féle gyűjteményben található, sajnos a partmenti helységek tervrajza és látképe nélkül „Plan von der Theis welcher bey Slankament sich in Donau stürzet und bis auf Tappe oder Segedin angezeiget ist”⁸⁴ Sparr 8 lapot szentel a Tisza e szakaszának, amelyből 1½ Szegedre vonatkozik. Mint a Bánát és a szegedi katonai kerület

természetes határát írja le. Lehetőleg pontosan akarja feltüntetni, mint mondja, a beömlő folyókat, csatornákat, szigeteket, kanyarulatokat; az átkelésre és hídépítésre alkalmas helyeket, a mélyebben fekvő területeket, a kiszáradó és felhasználható mocsarakat, a rajtuk levő réteket, a mocsárhidakat és malmokat. A Tiszáról ugyanazokat mondja, mint az előbbi térkép, amelynek több adatát felhasználta.

Pontosabb rajzát adja a Tiszavonal ugyane szakaszának 1786-ban Franz *Milanovics* Pont. Unterleutnant, amelyben egy régebbi térkép adatait igazítja helyre. „Eine 1740 aufgenommenen Karte des Theyss Flusses von Segedin bis Slankament nebst denen über selben befindlichen Überföhren, dann an beiden Ufern gelegenen Ortschaften, Morasten und Wegen, auf neu Übersehen, die seit der Zeit geschehenen Veränderungen angemerkt und gezeichnet...“⁸⁵ Lépték 4000 bécsi öl, azaz 1:27.000. A térkép szerint hídverésre alkalmas Szegednél az alsóvárosi sziget bánáti oldala, továbbá a zentai, törökkanizsai, törökbecsei, ószabliai és a titeli átkelőhelyek. A tiszai hajók megállóhelyei: Titel, Mosorin, Alt-Xablia, Csurog, Földvár, Altbecse, Petrovaszello, Mohol oder Adda, Alt-Kanisa, Martonos, Szegedin. A színezett térkép nagysága 63×267 . Pontos rajzát adja a községeknek az utcák és házakig menő részletekig, feltünteti az utakat, mocsaras helyeket, bel- és külterületet, különös gondot fordít a szőlők ábrázolására. A kiszáradó mocsarakat a zöld alapszínnel, a víz alatt állókat kézzel, az átkelőhelyeket vonallal jelöli.

Ezekén kívül számos kézirati térkép van egyes községek és városok főleg Szegeddel kapcsolatban a Tisza egy-egy kisebb szakaszáról. Ezek között a „Plan der Strasse von Alt nach Neu Becsey“ 1:28.800 a megáradt folyó jobb partját mutatja be és a vízállásról részletes adatokat közöl.⁸⁶ Több jelentés foglalkozik a Tisza vízállásával, partviszonyaival, fokokkal, átkelőhelyekkel és árterületével. Ct. v. *Magdeburg* ezredes 1783 július 23-iki jelentése Kanizsa, Zenta, Csóka, Becse, Szablia és Titel vidékére terjeszkedik ki.⁸⁷ Egy 1782-iki emlékirat a Tisza és Maros kiöntéseinek megakadályozását és a mocsarak lecsapolását államérdeknek tartja. Ezt a bánáti csatornázás mintájára egy Duna—Tisza csatorna által lehetne elérni, amely Szolnok és Szeged között a kecskeméti pusztán át húzódna. Ennek megvalósítását a ke-

reskedelem is haszonnal látná, amellet jó védelmi vonal lenne egy északról jövő átkarolás ellen. Ha a folyó vizének egy részét Szeged fölött elvezetnék, megszünnének a kiöntések, kevesebb lenne a mocsár és megszorodna a termőterület, aminek a kincstár is nagy hasznát venné. A víz egy részének ily módon való elvezetése nem okozhat gondot, mert a Maros beömlése által úgyis elég víz kerül a Tiszába.⁸⁸ A folyón át való közlekedés túlnyomó részt hajóval történt, volt néhány repülőhíd; a XIX. század elejéről ismerjük néhány Tiszahíd képét, amelyekről a speciális térképek között szólnunk.

A Maros.

A Marosról a partmenti erődökkel kapcsolatban való katonai műveletek, a szakaszain végbement új települések és Erdélyt az Alfölddel összekötő út jelentősége révén a XVIII. század közepétől kezdve több értékes kézirati térkép készült. A legjelentősebbek: „Plan von dem Laufe des Maros Flusses zwischen Arad und Csánad nebst denen an seinen rechten Ufer situirten Territorien und Praedien“. 1750-ben készült, léptéke 6.000 Kl., azaz 1:64.000, nagysága 118×55 .⁸⁹ A folyó Arad—Kisvenda közti szakaszát tünteti fel, főleg a jobbparti terület pontos rajza, ahol az összes településeket, pusztákat, utakat, halmokat, ereket és fattyúmedreket leírja. Az idegen térképrajzoló a halmokat „hunka“ névvel jelöli. — Ugyanez évből való „Plan von dem Laufe des Maros Flusses zwischen Arad und Szegedin nebst denen an beyden Ufern situirten Territorien und Praedien“, m: 10.000 Kl. oder 2 deutsche Meil, 1:126.000.⁹⁰ A folyó mindkét partját feltünteti az összes tereptárgyakkal, a postaállomásokat is megjelöli. A magyar neveket hibásan írja, pld. Rákos helyett Rachtgosch. Nagysága 54×116 . — A Makó—Lippa közti szakaszcól 1765-ből van egy szép kivitelű térkép. „Plan de la Riviere de Maros depuis Lippa jusque à Makko trois Lieues de Segedin leuè dans les Année 764-et 765 par Hubert. Echelle de 8000“. ⁹¹ E térképen a partmenti községek ábrázolása szkematikus, a folyó vonalának kidolgozása azonban aprólékos, feltünteti az összes utakat, a víz elé emelt védgátakat, a parton fekvő erdőket és magában álló fákat.

Legérdekesebbnek tartjuk a Marostérképek között a folyó Szeged—Déva közti szakaszáról 1756-ban készült hajózási tér-

képet. „Plan der Marosch von Schlosse Deva bis zu Einmündung in die Theyss“.⁹² Léptéke 1:200.000, nagysága 27×129 . E térképen a szerző, aki a folyó e szakaszát többször hajón végigjárta, a hajózás közben szerzett tapasztalatait írja le. A térkép bal felső sarkát Déva színes látképe, a jobboldalt a szegedi vár díszíti. A hegyeket halomcsoporttal jelöli, a partmenti községeket színes házcsoporttal. Igen tanulságos a térképen a Maros szakaszának feltüntetése a rajta levő 82 szigettel, 74 zátonnyal és más akadályokkal, amit a kormányosnak nem lehet figyelmen kívül hagyni. E térképből és a hozzáírt részletes magyarázatból pontos képet nyerünk a XVIII. századbeli marosi hajózásról és a sószállító hajók útjáról. A szabályozatlan folyón sok akadály várt a közlekedő hajókra. Hol egy-egy kiálló fát kellett kikerülni, majd hajlásba került a hajó, több helyen zátony várt rá, aztán ismét a sziklák és vízből kiálló kövek miatt egészen szűk helyen kellett áthaladnia. Vigyázni kellett a szigeteknél is, ahol néha 3—4 kanyarulata is volt a folyónak. Előre figyelmeztet a török és keresztény vízimalmokra, amelyek előtt egész vagy félgátak állnak, a hajósnak nem szabad ezekhez közel menni. Sok helyen a mély víz és a forgók okoznak nehézséget, ezekből kikerülve gyakran egészen sekély vízbe vagy homokzátonyra jut a hajó. Néha 50 kiálló fa is elállja útját, két helyen pedig egyenesen azt ajánlja, hogy a hajót vontassák a partra. Tárnoknál éppen a folyóhajlásban van egy vízimalom, amely mellett csaknem lehetetlen elhaladni. Makó előtt 2 régi gát okoz nehézségeket, magánál a városnál pedig 2 malommal és 3 gáttal kell a kormányosnak számolni. E térkép korának megfelelő primitív kivitele mellett is értékes emléke a hazai hajózásnak.

Számszerű adatokat is feltüntető, modernebb kivitelű hajózási térkép a Marosról 1810-ből „Ideal Plan des Maros Flusses von der Stadt und Festung Carlsburg in Siebenbürgen bis zu ihren Ausfluss in die Theiss bey Szegedin und zwar bey mittelmässigen Wasser“.⁹³ E hatalmas térkép (634×49) — mérete 1:40.000 — Zsifkovics ezredes hagyatékából került a Kriegsarchivba. A térkép megnevezi azokat a községeket, ahol a hajóvontatókat leváltották és a folyó szakaszánál is megjelöli a leváltás helyét. Feltünteti a réveket, sóhivatalokat, hajómalmokat, a meredek és sziklás partot, a zátonyos helyet, a vízből kiemelkedő köveket és sziklákat. Gyulafejérvár és Szeged között $23\frac{1}{2}$ hajóállomás van, a folyó mélységét és szélességét 22 he-

Ilyen jegyzi fel. A folyó sebessége Fejérvártól Lippáig a gázlókat kivéve, közepes, erőves helyeken nagyon lassú (sehr schwach), Lippától-Csanádig meggyorsul, Arad és Pécska között a legsebesebb. Apátfalvától kezdve egészen a Tiszába ömléséig egy mesterséges csatorna révén megint csendesebb lesz. A partmenti hegyeket Fejérvártól a Tiszáig kopárnak találja, innen kezdve láthatni felszántott területeket és szőlőket is, a szép erdőségek mellett vannak bozótos részek is.

A Maroson nemcsak sószállító hajók jártak, hanem gabonát, fát, bort, épület- és hadianyagot is szállítottak rajta. Gyakori kiöntéseivel sok kárt okozott a vidék lakosságának. Áradásainak leírása több városunk krónikájában olvasható. Szabályozása és kanyarulatainak átvágása nem egyszer a felsőbb hatóságokat is foglalkoztatta és több érdekes részlettérkép elkészítését eredményezte.⁹⁴

A felsoroltakon kívül számos eredeti kézirati térképen tanulmányozhatjuk a Vág, Temes, Száva, Körös, Olt, Sebes, Zsil és több kisebb folyó szakaszát, árterületét, védgátjait, közelebbi és távolabbi vidékét. Több pontos felvétel készült a csatornák-ról is.⁹⁵ Néha még a primitívebb kivitelű térképeken is figyelemreméltó bejegyzések vannak. Például a Körös egyik 1750-iki térképen „Karte von denen sambtlichen Köresch Flüssen wie sie mit der Berettyo vereinigt in die Theiss gehen,“, Szarvasnál fel van tüntetve egy török időbeli árok, amely bár fűvel van benöve, esős időben mégis megtelik vízzel. A Körösön a török által vert hidak egyes cölöpjei még láthatók. Kakat mellett egy falu romjai közt a régi bánhalmi templom kivehető. Sarkad mellett a régi medreket látjuk, amelyekben a Körös ágai a török megszállás alatt folytak.⁹⁶ E speciális folyó térképek mellett eredményesen használhatjuk az első katonai felvétel térképeit és szekcióleírásait, úgyszintén a második felvétel térképeit is.

A levéltárak térképgyűjteményeiben őrzött térképeken kívül külön aktákban is találhatunk egyes községekről, kincstári birtokokról, erdőkről készült részletes rajzokat. Ilyen pld. Makó város 1753-iki térképe, amelyet a Maros makói szakaszának szabályozása érdekében folytatott eljárás kapcsán Karl Alexander *Steinlein* készített, aki a Bánátban értékes szolgáltatokat végzett a vízművek létesítése és mocsarak lecsapolása körül.⁹⁷

V.

Speciális térképek.

E cím alatt soroljuk fel a pénzügyi kormányzat speciális céljaira készült felvételeket, amelyek ugyan topográfiai szempontból nem jöhetnek figyelembe, de sok érdekes adatot tartalmaznak a XVIII. századi kereskedelemre, sószállításra, bányászatra, erdőművelésre és a postai forgalomra. Ide tartoznak a különböző típusú kincstári épületek rajzai, amelyeknek vizsgálata külön-külön is sok tanulsággal járhat. E térképek túlnyomó része az udvari kamarai levéltárban van.

A XVIII. század végén kelt „Mappa sämtlicher in den Königreichen Hungarn, Croatien und Sclavonien aufgestellten Salz- und Dreissigstämter“, szemléltető rajza a hazai sókereskedelemnek.⁹⁸ Franz *Hubmann* rajzolta, nagysága 122×95 , lépték „ad unum gradum latitudinis. Miliaria Hungarica $12\frac{1}{2}$, M. Germanica 15“. A térkép szerint az ország 15 kerületre (inspectoratus) oszlik, amelyeknek határát pontozott zöld vonallal jelöli. Csak a folyókat és a szállítás szempontjából figyelembe jöhető utakat tartalmazza. Feltünteti a kerületek székhelyét az összes só és harmincadhivatalokkal, az üzemben lévő só- és vasbányákat. A vörös és fekete szín kombinálásával jelzi, hogy hol van sóhivatal vagy harmincadállomás, hol működnek azok önállóan és hol vannak egyesítve. Egy másik ilyen tárgyú térképből „Mappa Regni Hungariae demonstrans universas C. R. Salis Stationes...“ kitűnik, hogy Magyarországon 66 sólerakodóhely volt. E térkép 1772-ben készült, szerzője C. P. Georgius *Milecs*, 74×59 .⁹⁹ A megyebeosztás pontos rajta, a vízi és szárazföldi utakat is feltünteti, a hegyeket már nem halomcsoporttal, hanem satirozással ábrázolja. Az Erdélyből jövő sószállítás vízi útja Gyulafehérvár, Arad, Makó, Szeged. Innen szárazföldi út vezet Baja, Pest, Dunavecse felé. A térképhez csatolt függelék az egyes állomásokon alkalmazásban levő személyzet számáról, fizetéséről, a szállított só származásáról, mennyiségéről és piaci áráról tartalmaz adatokat.

Igen sok aprólékos gonddal készített, a legparányibb részletekig hű tervrajzot találunk a kamarai levéltárban a hazai sóbányákról. E tervrajzok bányászati szempontból nagy figyelmet érdemelnek. Köztük Vízakna egyik felvételét Josef *Plen* Salzwachtmeister végezte. 120 Chemn. Bergklafter, 71×95 . A tér-

kép a bánya pontos tervén kívül a környező házakat és a község templomait is felismerhető rajzban tünteti fel.¹⁰⁰ Művészi kivitelű tervrajzot készített ugyane bányáról 1770 szept.-ben Fr. Anton *Legat* „Grund und Profil Ryss“ címen. Léptéke 190 verjüngte Bergklafter, sobei $4\frac{3}{4}$ Zoll beynache grösser als die Wiener Klafter ist.¹⁰¹ E tervrajz is a legapróbb részletekig hű, a lakóházaknak csak alaprajzát adja, a középületeket a valóságnak megfelelően ábrázolja. A térkép felső részét Vizakna színes látképe díszíti. Hasonló kivitelűek a tordai, désaknai és kolozsi sóbányák ugyanez időben 70—120 bányaölben készített tervei. — A bányatérképek között érdeklődésre tarthatnak számot még Rónaszék, Oravica, Nagybánya, Vajdahunyad, Felsőbánya, Dognácska, Kisbánya, Nagyág, Feketebánya, Libetbánya és más helységek üzemben lévő bányáinak jórészt a XVIII. század első évtizedeiből való nagyméretben készült tervrajzai.¹⁰²

Az átkelőhelyekről készült rajzok között figyelmet érdemel a szolnoki Tiszahíd képe „Längen Profil der Szolnoker Theis Fluss Brücke, Städtischer Seits“, 5 Wiener Klafter.¹⁰³ Meg van a térképe több uradalomnak, erdőbirtoknak, utóbbiak közül egyik-másik a fakitermelési eljárást is bemutatja. Ilyen „Theiss-holzer Grubenmappa bei Neusohl“ 1744-ből. Mérete 40 bányaöl, 32×39. Szerzője Johan Tobias *Brüen*.¹⁰⁴

Sok érdekes adatot tartalmaz egy 1818 márc.-ban kelt 132×95 nagyságú kéziratban levő postatérkép, amely a birodalomban föllendülésnek induló postaforgalom egész lefolyását elénk tárja. Címe: „General Tableau der Briefpost Influenzen wie sie gegenwärtig in sämtlichen k. k. Staaten bestehen März 1818“.¹⁰⁵ Feltünteti az összes postaállomásokat: Oberpostamt, Absatzpostamt, Theilungsabsatz, Theilungstation, gewöhnliche Station, Grenzstation. A postautakra 3 jelölést használ: === Briefpoststrasse und Postwagenstrasse; ——— Briefpoststrasse, ——— bloss Postwagenstrasse. Vannak fővonalak és mellékvonalak. A fővonal forgalma Bécshez igazodik és sárga színnel van jelölve, a fővonalhoz nem igazodó provinciális forgalmat zölddel jelöli. A térkép a postajáratok napját, óráját és más egyéb adatait is feltünteti.

A sorozatot bezárják a különböző kincstári épületek, vám- és sóhivatalok, serfőzőházak, vágóhidak és sószállítóhajók rajzai.¹⁰⁶

Nehéz feladatra vállalkoztam, midőn e sorokban a bécsi Levéltárak kézirati térkép-anyagáról összefoglaló képet igyekeztem rajzolni. Megnehezítette munkámat az anyag nagyságán kívül a rendelkezésre álló idő rövidsége és a felhasználható szakmunkák hiánya is. Minthogy azonban az anyag kartografiai értékelése és az egyes térképek történeti vonatkozásainak megállapítása hosszú időt venne igénybe, szükségesnek láttam a szakkörök figyelmét e nagybecsű forrásanyagra már most felhívni. Természetes, hogy az általam vázolt kép teljességre nem tarthat számot, csak kontúrjaiban mutathattam rá az ezrekre menő térkép közti összefüggésre és tehettem néhány megállapítást, amelyek a térképek eddigi tanulmányozásából önként kiálkoznak. E megállapítások egyes pontjaikban a térképek kartografiai értékelése és tudományos feldolgozása után változhatnak, módosulhatnak, de bizonyos rendszer és összefüggés a mondottak alapján is konstatálható.

E beszámolóban az ismeretlen kéziratos anyagot vettem figyelembe, az általános katonai felvételekről és a folyók térképezéseiről lehetőleg részletesen szóltam, a többit csak néhány jellemző térkép kíséretében mutattam be az egyes körökön belül az időrendi sorrend szem előtt tartásával.

E kézirati térképek határozott előnye más közkézen forgó térképpel szemben, hogy nem régi, elavult munkák vagy útleírások alapján készültek, hanem éppen az ilyen térképeken mutatkozó hiányok pótlására a helyszínen, nagy méretben és sok egykorú speciális adatot tartalmazó feljegyzések kíséretében. A sokszorosítás — amennyiben ezt néha megengedték, — fa- és rézmetszet útján történt, néhány gyűjteményes albumban igen szép kézzel színezett metszetek is láthatók. A térképek kidolgozásánál elsősorban a stratégiai adatok feltüntetésére helyeztek súlyt.

Magyarország egyes vidékeit vizsgálva, azt tapasztaljuk, hogy legelőbb a várak és erődök alaprajza készül el sűrűn megismétlődő időszakokban, majd a bányák és nagyobb területek katonai és gazdasági gócpontját alkotó városoké, az első helyszínrajzok azonban csak a belterületre vonatkoznak, a külterület ábrázolására csak jóval később kerül sor. A térképek statisztikai adataiból kitűnik, hogy Magyarország elhanyagolt szerepet játszott az örökös tartományokkal szemben. A Dunántúlról, Felvidékről, Délmagyarországról és Erdély egyes városairól

sokkal korábban készültek felvételek, mint az Alföldről, amelyről pontos felvétel alapján készült térképeket az országos felmérés előtti időből hiába keresünk. Az első katonai felvételeknél tűnt ki, hogy hazánknak sok olyan területe van, ahol még nem jártak térképészek.

A fent tárgyalt kézirati térképek túlnyomó része a bécsi hadi levéltárban, Közép-Európa e legnagyobb térképgyűjteményében van, ahol régi metszeteket már 1478-tól, kézirati térképeket pedig 1535-től kezdve találhatunk. Szép unikumok és atlaszok vannak kézzel színezett metszetekkel és önálló tollrajzokkal a Hofbibliothek térképgyűjteményében, a pénzügyi kormányzattal kapcsolatos térképek pedig a kamarai levéltárban. A kutató a térképgyűjteményeken kívül egyes aktákban, albumokban és a kézirati osztályban is találhat értékes felhasználható anyagot. A térképezés közelebbi körülményeire vonatkozólag sok adat van a hadilevéltár Hofkriegsrat jegyzőkönyveiben, a Feldaktaban, a Schriftenabteilungban, továbbá a kamarai levéltár Landesvermessung és Steuerregulirungs aktái között.

A hazánkra vonatkozó anyag tanulmányozását nagyon megnehezíti, hogy nincs birtokunkban, még a legfontosabb térképek közlése vagy lemásolása is igen nagy összeget igényelne. A trianoni békeszerződés értelmében az anyag egy részére igényünk volna, sajnos azonban csak a kevésbbé értékes része, mert a tulajdonjog a szerző származása szerint állapítandó meg. Az aláírás nélkülieket nem tekintik magyar szerző művének, a többi régi térkép rajzolói közt magyar származásút alig találunk, a monarchia katonai felmérésének lapjai pedig az egyes országok szerint nem szedhetők szét. A Magyarországnak átadott anyag jegyzékében néhány duplum és másolaton kívül csupán egy Bethlen Gábor korabeli térképet, néhány Pestre vonatkozó helyszínrajzot, inszurrekciós térképeket, *Mikóvinyi* kézirati térképeit és Br. *Gerliczy* országleírását láttam, a többiek XIX. századi szerzők nálunk is meglevő munkáinak másolatai.

A fenti vázlatban csupán a Bécsben levő kézirati anyag fontosságára igyekeztünk a figyelmet felhívni, teljes képet most nem adhatván, ismertetésünket a kézirati térképekről szóló részletes jegyzékkel fogjuk kiegészíteni.

Jegyzetek.

1. Térképének Magyarországra vonatkozó részeire l. Mappae Arabicae I. 2, I. 3. Die Weltkarte der Idrisi vom Jahre 1154 nach Christi és Die kleine Idrisikarte vom Jahre 1192 nach Chr. Herausgegeben von Konrad Müller, Stuttgart 1926.

2. Márki Sándor, A magyar térképírás múltja és jelene. Földrajzi Közlemények XXIV. 291—303. 1896.

3. Ilyen térképeket nem láttam, Márki tesz róla említést i. m. 296.

4. E cikkben felsoroltakon kívül több évszám és szerző nélküli ilyen térkép van nagyrészt a Hofbibliothek térképgyűjteményében. Kivétel tekintetében az ausztriai és dunántúli részek pontosak, a többi fokozatosan elhanyagolt.

5. Kriegsarchiv, Kartenabteilung K VII k 1.

6. Kriegsarchiv, Kartenabteilung H III c 101.

7. E térképeket — mint Magyarország legrégebbi barlangtérképeit — Dr. Kubacska András részletes tanulmány tárgyává tette.

8. Kriegsarchiv, Kartenabteilung H III c 108. E sorozat Szegedre vonatkozó részével „Szeged legrégebbi látképe“ címen külön foglalkoztunk. Föld és Ember. 1928, VIII. 1—3. Az egyes helyekre vonatkozó stratégiai feljegyzések mellett igen érdekesek a hozzájuk fűzött topográfiai adatok.

9. Kriegsarchiv, Kartenabteilung H III c 103.

10. „ „ H III c 876.

11. „ „ H III d 882.

12. „ „ H III d 894, 897.

13. „ „ H III d 938.

14. E. Nischer, Österreichische Kartografien 38, 39.

15. Kriegsarchiv, Kartenabteilung, Inland V, Szigeth a, Nr. 3.

16. „ „ B IX c 632.

17. „ „ B IX c 634.

18. E térkép külön kiadásban is megjelent.

19. Max Eckert, Die Kartenwissenschaft I. 423.

20. E. Nischer i. m. 57.

21. Kriegsarchiv, Kartenabteilung, H III d 893.

22. „ „ H III d 905.

23. „ „ H III d 955.

24. Angeli, Geschichte des Generalstabes, Wien 1876.

25. E nagy jelentőségű felvételeiről a magyar geográfiai irodalomban nem találunk útbaigazítást. A külföldi irodalomban is csak egy munka foglalkozik vele részletesen. *Josef Paldus*: Die militärischen Aufnahmen im Bereiche der Habsburgischen Länder aus der Zeit Kaiser Josephs II. Wien, 1919. Adatait a Josephinische Aufnahme ismertetésénél felhasználtam.

26. Liesganig egyik ilyen eredeti felvétele „Szegedin—Peterwardein“ megvan a Hofbibliothek térképgyűjteményében. Geographische Kartensammlung 354, C 89.

27. Paldus i. m. 15 l.

28. „ „ i. m. 60. l.

29. Kriegsarchiv, Schriftenabteilung, Memoiren, Abt. 11. Nr. 61/a. Utasítások a máramarosi felvételre vonatkozólag.

30. Kriegsarchiv Kartenabteilung, B IX a 633. A 63 kézirati lapot egy mutató egészíti ki.

31. Kriegsarchiv, Kartenabteilung, B IX a 677.

32. „ „ „ B IX a 540 „Original—Aufnahmen von Ober—Ungarn“ 94 lap egy mutatóval. U. o. B IX a 541 „Original—Aufnahmkarte von Ober—Ungarn“ 10 lap egy mutatóval.

33. Kriegsarchiv, Kartenabteilung B IX a 577.

34. „ „ „ B IX a 578.

35. Paldus i. m. 74. E kérdés jóval előbb is foglalkoztatta a haditanácsot. Egy 1749-ben kelt emlékirat a török- és tatárbetörés miatt elengedhetetlennek tartja a Maros vonalának megerősítését. Kriegsarchiv, Schriftenabteilung, Memoiren, Abt. 23. Nr. 146.

36. Kriegsarchiv, Kartenabteilung, B IX a 741.

37. „ „ „ B III a 715.

38. „ „ „ B III c 38, 103 lap, 1 mutató, 1 kötet leírás.

39. „ „ „ B IX a 743. Ugyanekkor elkészült a bodzai, borgói, gyimesi, ojtózi, tömösi, verestoronyi és a vulkáni szoros térképe.

40. Paldus, i. m. 79.

41. Kriegsarchiv, Kartenabteilung B IX a 527.

42. Paldus i. m. 64.

43. U. o. 65 l.

44. Kriegsarchiv, Kartenabteilung, B IX a 513.

45. Györfly István említ II. József császár korabeli kataszteri térképeket. Magyar Nyelv XXIII. 1927. 3—6. Szinnyi Emlékkönyv 113—114.

46. Hofkammerarchiv, Grundsteuer Regulierung und Landesvermessungsakten 18.756. Fasc. I. Nr. 1, 256, 298, 829, 1212, 1213, 1288, 1390, 1476, 2015. Fasc. II. Nr. 1518, 2059, 2235, 2625, 2834, 3016, 3217, 3459, 3797.

47. Hofkammerarchiv, Josenfinische Steuerregulierung 19.104. Fasc. I. Nr. 18, 39, 55, 59, 63, 112. — U. o. 19.105. Fasc. II. Nr. 131, 136, 147, 159, 166, 187, 315.

48. Kriegsarchiv, Schriftenabteilung, Memoiren, Abt. 11. Nr. 50. Instruction für die Herren Staabs und Oberoffiziers des Generalquartiermeisterstabes bei der bevorstehenden Mappierung. 1797—98. — Ugyanott Abt. 11. Nr. 44, 50. Instruction die bey der Landesbeschreibung verwendeten Herren offiziers. — U. o. Abt. 11. Nr. 46, 51. Instruction für die Herren Directeurs der militärischen Beschreibungen in den verschiedenen Provinzen. Mayer von Heldenfeld. Wien 5. Mai 1806. — U. o. Abt. 11. Nr. 80. Darstellung bey den k. k. Gstabes systemmässig eingeführten Verfahrens. Kézirat 65 lap. L. A. Freih. von Fallon 1817—18. — U. o. több eredeti parancs a térképezésben résztvevő tisztek hagyatékából.

49. Részletes életraizukat I. E. Nischer i. m. 130—185 l.

50. Kriegsarchiv, Kartenabteilung, B IX a 530 és B IX a 530—1.

51. Hofbibliothek, Geographische Kartensammlung 197—6.

52. Karl Gottlieb v. Windisch, Geografie des Königreichs Ungarn. Pressburg 1780. I—III.

53. J. M. Korabinsky, Geographisch—Historisches und Produkten Lexicon von Ungarn, Pressburg 1786.

54. Kriegsarchiv, Kartenabteilung, Inland C:V 485/15 a—b.

55. „ „ Inland C:5 485/17 a—i. Grundriss Der Neuen Schanz A^o 1698, Szegedin, Scala 100 Klafter. — Plan von der alten Festung Segedin in Prospekt..., durch Beausson. 200 Toises. 1716. — U. o. Grundriss. — Plan de Chatteaux A dolanilla de Szegedin de 10 May 1724, 100 Toises. Szerző neve leszakítva. — Plan von Segedin, wie sich selbige Castel Ao 1739—40 befandete. De Oliva Ing. Leutenant. — Haupt — Plan von der alten und neuen Festung Segedin 1751. Durchlasser Hauptmann und Ingenieur. Masstab zum Plan 190 Kl.

56. Kriegsarchiv, Kartenabteilung, B IX a 674—7.

57. „ „ G. I. h 657—5.

58. „ „ G. I. h 4.

59. „ „ G. I. h 691.

60. „ „ G. I. h 6.

61. „ „ B IX c 639.

62. „ „ B IX a 688.

63a „ „ B IX a 244. E lapokról metszetek

is vannak forgalomban.

63. Sig. Betulii, Danubius Fluviorum Europae Princeps, 1:2.000.000. Norinbergae 1683. — P. W. Rhaetum, Danubius Fluviorum Europaeorum Princeps, 1:1.500.000. Ulm 1685.

64. Kriegsarchiv, Kartenabteilung, B IX b 106.

65. „ „ B IX b 107.

66. „ „ B IX b 109.

67. „ „ B IX b 111.

68. „ „ B IX b 111—1.

69. „ „ B IX b 114.

70. „ „ B IX b 113.

71. Néhány erdélyi vár tervrajza és látképe a befejezetlen II. kötetben van.

72. Kriegsarchiv, Kartenabteilung, B IX b 115.

73. Hofbibliothek, Geographische Kartensammlung, 202—2.

74. Kriegsarchiv, Kartenabteilung, B IX b 116.

75. „ „ B IX b 117.

76. „ „ B IX b 119.

76/a „ „ B IX b 121—2.

77. „ „ B IX b 127.

78. „ „ B IX b 128.

79. „ „ B IX b 128—1.

80. „ „ B IX b 133.

81. „ „ B IX b 134.

82. Kriegsarchiv, Schriftenabteilung, Memoiren. Abt. 15. Nr. 21. Brücken Journal.

83. Kriegsarchiv, Kartenabteilung, B IX a 685.

84. Sparr i. m. I: 129—136.
85. Kriegsarchiv, Kartenabteilung, B IX b 232.
86. „ „ B IX b 25.
87. Über die Passagen des Theis Flusses, Kriegsarchiv, Kartenabteilung, K VII k 20.
88. Kriegsarchiv, Schriftenabteilung, Memoiren. Abt. 21. Nr. 8. K VII k 174. 1782.
89. Kriegsarchiv, Kartenabteilung, B IX b 175.
90. „ „ B IX b 174.
91. Hofbibliothek, Geografische Kartensammlung, Nr. 202—219.
92. Kriegsarchiv, Kartenabteilung, B IX b 176.
93. „ „ B IX b 177.
94. L. A Maros szabályozása Makónál 1754-ben c. értekezésem.: Csanádvárm. Könyvtár 12. sz.
95. Kriegsarchiv, Kartenabteilung, B IX b 98, 99, 101, 101—1, 101—2, 102, 215, 243.
96. Kriegsarchiv, Kartenabteilung B IX b 159.
97. Steinlein működését l. Franz Grisellini, Versuch eines politischen und natürlichen Geschichte der Temesvarer Banats in Briefen, Wien: 1780. I. 183.
98. Hofkammerarchiv, Karten B. Nr. 15.
99. „ „ E. Nr. 74.
100. „ „ E. Nr. 30.
101. „ „ E. Nr. 30.
102. Valamennyi a Hofkammerarchiv Karten E. sorozatban.
103. U. o. Karten G. 12.
104. Hofkammerarchiv, Karten, E. 144.
105. „ „ F. 3.
106. „ „ G. sorozatban.

Bécs, 1928 május hó.

Eperjesy Kálmán

A tiszai települések és a halászat összefüggése.*)

A Tisza folyam, mely magyar nemzeti szempontból annyira fontos, településtanilag is nyilván nagyobb érdeklődésre tarthat számot.

Az ázsiai őshazából jövő magyarok már mint vadászó és halászó nép jöttek be a Duna és a Tisza völgyébe, úgy hogy ősi életmódjuknak teljesen megfelelő természeti viszonyokat és életfeltételeket találtak itten. Az így letelepedett -magyarság igyekezett azokon a helyeken elhelyezkedni, ahol a vadászat mellett a halászatot is legjobban űzhette: Tisza középtáján. Bár ebben az időben Alföldünket temérdek és rengeteg erdőségek borították, melyekben a nagy vadak is igen nagy mennyiségben éltek, mégis a ritkás, áradmányos, mocsaras Tisza mente egy halászó népnek optimális létfeltételeket jelentett. A folyam felső folyását azonban a folyót sűrűbben és jobban övező erdőségek miatt már igen elkerülték!

A magyar halászat történelme azt mutatja, hogy ebben a történelmi, de természeti korban a Tisza óriási halbősége fényes korszakot jelentett, amelyben az okos és mindenkor tervszerű kíméletes halászat, valamint haltenyésztés a magyarság fejlett kulturérzékéről tanúskodott.

A keresztyénség felvételével s az ezzel kapcsolatos hal-kultusz elterjedésével a halászó magyarság igen sok eredeti települési helyet megtartott a késő utókor számára is. Ezek az eredetileg halászlülsből keletkezett települések azonban a fejlődés folyamán nem fejlődtek ki, aminek okára alább fogok rámutatni.

A primordiális factor tehát az ősmagyarok vadászó és halászó mivolta volt, amely a Tisza partján történt települések-

*) Szerző: „Tiszavölgyi halászat és település“. Budapest 1928. Studium kiadása. 50 l. című munkája annyi érdekes adatot közöl az Alföldről, hogy a Szemle rovatunkban való ismertetés helyett felkértük magát a szerzőt ennek a rövid kivonatnak a közlésére. Szerk.

nél legelőször érvényesült. Az így determinált letelepülések másodlagos factora a keresztyénség hal-kultusza volt, mely az eredeti halászülések életét és jellegét biztosította. Így vált lehetővé, hogy a halászülésekből halászfalvak és később halászkis-községek fejlődtek ki.

Az új ország mihamar elkezdődött háborúságai, viszálykodásai a külföldi ellenségek ellen a nagyobb vízmenti települések szempontjából új faktorokat jelentette. Hadászati elvek, stratégiai szempontok egyre emelték és fokozták a vízmentén e tekintetben kedvezően fekvő helységeknek jelentőségét, túlsúlyát egyéb szempontok felett. Később a kereskedelem fejlődése is új factort jelentett a településben, úgy hogy az eredeti halász szemponton kívül egyéb új tényezők léptek fel. Ezek közül az új tényezők közül a törökhódoltsággal a hadi szempontok olyannyira előtérbe nyomulnak, hogy az eredetileg halászülések keletkezésű községek fejlődése egészen megakad. Kivétel úgyszólván csak Szentés és Hódmezővásárhely, melyek jól ki-fejlődtek, dacára halászülések eredetüknek. Előnyük azonban megvolt a többi halásztelep felett, azért, mert a kereskedelem szempontjából kedvezően feküdtek. — Őket a kereskedelem tette naggyá, nem a hadászat.

Harmadik factor a magyar halászat történelmében a török hódoltság. A mohácsi vésszel ugyan a nemzet „nagy lété”-vel együtt tönkre megy a virágzó magyar halászat is, de az eredetileg nagy halbőség miatt a törökök által üzött halászat is messze híres maradt Európában. A halászat a törökök alatt határozottan feilendült, mert a halat a törökök igen nagy mennyiségben használták háremhölgyeik táplálására azért, hogy ezáltal e hölgyeknek nemi képességeit, szexuális tevékenységüket fokozzák. Ez a specifikus factor azonban sajnos dúló és pusztító halászat módjára érvényesült, s a halállomány kímélését, a halak tenyésztését nem tette céljává, mivel amúgy is elég bőséges volt a Tisza halvilága. — A halastavak pusztultak, s a rendszeres okos magyar halászat lezüllött. A halászfalvak jellegén azonban a törökvilág nem sokat változtatott.

A kép főleg a törökök kiverése után változik meg: jönnek a Habsburg idegen telepítései, jönnek a mesterséges letelepítések, a stratégiailag fontosabb ponton fekvő községek fejlesztése, művelése. Így fejlődtek ki hatalmasan Csongrád, Szolnok és Szeged, valamint a katonai határörvidék helységei

Szegedtől délfele, Titelig. A halászati szempont teljesen jelentéktelenné vált, s mint ős factor idejét múlja az idők folyamán. Az ős magyar halászat faktorai megszűntek hatni, s a Tisza partján végig a tipusos halászlüléses ősfalvak napjainkig is apró helységek, falvacskák maradtak (pl. Tápé Szeged mellett) s csak ritka esetben nőttek ki magukat legalább is a nagyközség jellegéig.

A törökök után tehát mindezek az elnyomó tényezők már csak mint negatív faktorok könyvelhetők el a magyar halászat-tal kapcsolatos települések történelmében. Utolsó, de egyszerűsmind szintén negatív factor a Tiszaszabályozás, amely a magyar tiszai halászatnak régi fényes korszakába való visszatérést abszolút meggátolja, s az állandóan hanyatló halászat történetében szomorú irreversibilis folyamatot jelent.

Nincs visszaút, mert a halak elszaporodásához szükséges biológiai életfeltételek hiányzanak.

Láttunk tehát 3 pozitív serkentő faktort: 1. a magyar halászó készsége és természete, 2. a keresztyénség halkultusza és 3. a török hódoltság specifikus igényei.

Láttunk ezzel szemben több negatív tényezőt is, ezek: 1. a törökök kiverése utáni elnemzetietlenedés, idegen, mesterséges telepítések, 2. a Tiszaszabályozás.

Illusztráljuk most a mondottakat aképpen, hogy végig haladva a Tisza mentén, sorra vesszük az egyes helységeket:

Az egyes községek sorjegyzéke földrajzi következésük szerint.

Hosszúmező 1	Máramaros várm.	Péterfalva	Ugocsa várm.
Remete	" "	<i>F. Farkasfalva</i>	" "
Técső 2	" "	Bökény	" "
Visk 3	" "	Tiszaújlak 7.	" "
Bustyaháza	" "	Tiszabecs	Szatmár várm.
Huszt 4	" "	Milota	" "
Tiszakirna	Ugocsa várm.	Csetfalva	Bereg várm.
Verécze	" "	Cs. Cséce	Szatmár várm.
Királyháza 5.	" "	Tiszakóród	" "
Telekháza	" "	Halábor	Bereg várm.
Nagyszöllős 6.	" "	Cseke	Szatmár várm.
Ardó	" "	Badaló	Bereg várm.
Hetény	" "	Nagyár	Szatmár várm.
Szirma	" "	Kisar	" "
Tivadar	" "	Tivadar	Bereg várm.
Sasvár	" "	Panyola	Szatmár "

	Bereg várm.	Nagyfalú	Szabolcs várm.
Gergelyi			
Vásárosnamény 8.	" "	Tiszaeszlár 14.	" "
Ugorna	" "	Tótfalu	" "
Varsány	Szabolcs	Ujfalu	" "
Gyüre	" "	Tiszaladány	" "
Tiszaszalka	Bereg	Tardos	" "
Tiszavid	" "	Tiszalök 15.	" "
Bácsaranyos	Szabolcs	Csobaj	" "
Tiszaadony	Bereg	Báj	" "
Cserepeskenéz	Szabolcs	Tiszadada	" "
Tizsakerecseny	Bereg	Ptrügy	" "
Órladány	Szabolcs	Taktakenéz	" "
Órmező	" "	Ókenéz	" "
Benk	" "	Tiszadob 16.	Zemplén
Mogyorós	" "	Tiszalucz	" "
Nagylónya	Bereg	Kesznyétén	" "
Szalóka	Szabolcs	Szederkény	Borsod
Tiszaszentmárton	" "	Kisfalud	" "
Eszény	" "	Tiszapalkonya	" "
Zsurk	" "	Tiszapolgár 17.	Szabolcs
Ásvány	Ung	Tiszaeszlár	" "
Csap 9.	" "	Tiszakürt	" "
Salamon	" "	Tiszatarján	" "
Záhony	" "	Tiszakeszi 18.	" "
Győrécске	" "	Ároktő	Borsod
Mihályháza	" "	Csege 19.	Hajdú
Tűzsér	Szabolcs	Egyek 20.	" "
Leányvár	Zemplén	Bersenyes	" "
Komoró	Szabolcs	Dorogma	Borsod
Roszály	" "	B. Tiszabábolna	" "
Veresmart	" "	Tiszavalk	" "
Kanyár	" "	Tiszafüred 21.	Heves
Czigánd	Zemplén	Poroszló 22.	" "
Szentmária	" "	Tiszaörvény	" "
Dombrád 10.	Szabolcs	Lőrincfalva	" "
Karad 11.	Zemplén	Sarud 23.	" "
Nagyhalász	Szabolcs	Tiszaszöllös	" "
Jásztelep	" "	Tiszaigar	" "
Bercel	" "	Tiszaörs	" "
Gáva	" "	Tiszaderes	Jásznagykúnszoln.
Vincsellő	" "	Tiszaabád	" "
Balsa	" "	Tiszaszalók	" "
Kenézlő	" "	Tiszanána 24.	" "
Szabolcs	" "	Taksony	" "
Timár	" "	Kisköre	" "
Tokai 12.	Zemplén	Tiszabura	" "
Kistokaj	" "	Tiszasüly	" "
Rakamaz 13.	Szabolcs	Tiszaroff 25.	" "

Kötelek	Jásznagykúnszoln. várm.	Ányás p.	Csongrád várm.
Tiszabő	" "	Mártély p.	" "
Nagykürü 26.	" "	Vajhát	" "
Fegyvernek 27.	" "	Algyő 38.	" "
Belsőszakállas	" "	Sövényháza	" "
Kukásballa	" "	Tápé 39.	" "
Fokoru	" "	Sz. Szeged	" "
Tiszapüspöki	" "	Szentmihálytelek	" "
Szajól	" "	Röszke	" "
Szolnok 28.	" "	Martonos 40.	Bácsbodrog "
Szanda p.	" "	Ókanizsa 41.	" "
Tószeg 29.	Pestpilissoltkk. "	Gyékénytő	" "
Tiszavárkony	Jásznagykúnszoln. "	Halaz	" "
Tiszavezsény	" "	Törökkanizsa 42.	Torontál "
A. Varsány p.	" "	Jozeiova.	" "
Tiszaföldvár 30.	" "	Adorján p.	Bácsbodrog "
Óbög	Pestpilissoltkk. "	Szanád	Torontál "
Újbög	" "	Zenta 43.	Bácsbodrog "
Cibakháza 31.	Jásznagykúnszoln. "	P. Peszér	Torontál "
Nagyrév	" "	Pádé	" "
Ókéske	Pestpilissoltkk. "	Ada 44.	Bácsbodrog "
Újkéske 32.	" "	Mohol 45.	" "
Tiszainoka	Jásznagykúnszoln. "	Petrovoszello	" "
Tizsakürt 33.	" "	Óbecse 46.	" "
Tiszaug	" "	Botra	" "
Alpár 34.	" "	Aracs	Torontál "
Tizsasas	" "	Törökbecse	" "
Csépa	" "	Bácsföldvár	Bácsbodrog "
Csongrád 35.	Csongrád "	Csúrog 47.	" "
Felgyő	" "	Borjas	Torontál "
Csány	" "	Tarras	" "
Tömörkény 36.	" "	T. Titel	Bácsbodrog "
Mindszent 37.	" "	Rudolfsgnad 48.	Torontál "

Az itt felsorolt községek közül azok vannak megszámozva, amelyek nagyobbak és nem egészen piciny faluk, vagy puszták, s amelyek ugyancsak számmal vannak jelezve a mellékelt térkép-ábrán is. Lássuk most ezeket a helységeket közelebbről, mit mondanak róluk a történelmi adatok?

1. *Hosszúmező*. Halász eredetére semmi nyom sincs, 1329-ben azonban valószínűleg szabad halászatot kapott.

2. *Técső*. III. Endre alapította, védőörhelyek egyikéül, a sóbányák védelmére.

3. *Visk*. Alapítását szintén III. Endre királynak köszöni s a máramarosi sóbányák örhelyéül van rendelve. A községben, mely nincs közvetlenül a Tisza mellett, ólomércbánya is van.

1271-ből kelt vámszedési jogot gyakorolt. Fekvése és vegyes lakossága nem vall magyar halász eredetét.

4. *Huszt*. Vegyes lakosságú helység, mely eredetileg a Pálos-barátoké volt. Voltaképeni alapítása a tatárdúlás utánra esik; ekkor épült meg vára is. Földrajzi fekvése egészen stratégiai szempontoknak felel meg. Két patak összefolyása által képzett háromszögben fekszik.

5. *Királyháza*. A tatárjárás után, az ország újjászervezése alkalmával V. István király építtette; eredetileg flamand település volt. (Felszász.) Lakossága V. Istvántól szabadalmat és ezzel együtt halászati jogot is nyert. Helyén valamikor *Nyaláb* vára állott.

6. *Nagyszöllős*. II. Géza alatt keletkezett flamand alapítás. V. István hetivásárjogot, vámmentességet és szabad halászatot biztosított a községnek. Mint *Királyháza*: szintén kissé távol esik a *Tiszától*.

F. *Farkasfalva*. Személyi alapítás. II. Endre alapította Farkas nevű hívének tiszteletére.

7. *Tiszaújlak*. Szintén személyi alapítás III. Endre idejéből.

Cs. *Csécse*. Régen megült hely. Ősiségét az a sok hamveder tanúsítja, mely a Tiszapart szakadékaiból került elő. Minden jel arra vall, hogy halászülés volt.

8. *Vásárosnamény*. A *Tiszához* közel fekvésű helység, mely mint régi vásártartó hely ismeretes. Lakossága némettel vegyes.

9. *Csap*. Magyar lakosságú helység a *Tisza* mellett, a parttól beljebb. Mint magyar helység, lehet halász eredetű is. (?)

10. *Dombrád*. Szintén szláv eredetű név. 1291-ben „Domo-rad“-nak említik. A *Tisza* mellett fekszik, de valószínűen nem halászülés.

11. *Karad*. Nincs rá adatom.

12. *Tokaj*. Bél Mátyás szerint Árpád bejövetelekor már virágzó szláv telep volt. Neve a szláv „Sztokoj“ (víztorkolat) után kopott ki Tokajjá. Stratégiai szempontból fekvése kitünő lévén: kétségtelenül haditelepítésnek köszöni eredetét, s ezért jobban is fejlődhetett.

13. *Rakamaz*. Eredeti neve Zoloch volt, mai nevén 1328-tól kezdve nevezik. A csehek elpusztították s 1476-ban egészen újra kellett építeni. Van egy Szentestó nevű dűlője. A *Tisza* mellett fekszik és valószínű, hogy halászhely volt. Megerősíti ezt Borowszky következő adata is: „Rakamas mellett Igor

nevű (1399), s Várdai Domonkos birtokán Kalangya nevű (1403) halastóról tétetik említés“.

14. *Tiszaesztár*. Régi, honfoglaláskori település, szorosan a *Tisza* partján. Környékét Péter ispán 1067-ben a „belhalászi“ apátúrságnak adományozza, mint eredetileg halásztelepülési helyet. A XIV. század elején „Oszlár“ a neve.

15. *Tiszalök*. 1325-ben Loktelek a neve. 1855-ben árvíz — 1849-ben az orosz sereg pusztította el. Halászó jellegét tehát nem emelhetjük ki. Eredeti neve: „Lok“, jukra emlékeztet ugyan, ami dús nádasos, mocsaras jellegét emeli ki. Ilyen elnevezés ismeretes Szeged mellől, hol egy melléknádas-ért, ahol tehát jó halászatok történhetek: „*Kéri Kata lukának*“ hívtak. Zugolyra, rejtekre, sötét helyre vonatkozik.

16. *Tiszadob*. Tudjuk, hogy a helységnek, mely a *Tisza* partján fekszik. 1338-ban vám- és szabad halászati joga volt. Korábbi időkről adataink nincsenek.

17. *Tiszapolgár*. Népe bár színmagyar, mégis kizárólag földművelő és kereskedő. Fekvése part mögöttes, régen hajdú város volt. Halász eredetére vagy múltjára nézve adatot az irodalomban nem találtam.

18. *Tiszakeszi*. Nincsenek bővebb adatok.

19. *Csege*. Halászeredetű. Neve is egy kiépített halászati berendezéssel (Czége) azonos! Árpádkorban szabad halászattal.

20. *Egyek*. Ős halászülés.

B. *Tiszabábolna*. A határában levő Szil-dombban őskori leletekre bukkantak. A hagyomány a *Tisza*-parti községet halászeredetűnek mondja. Csupa halászgunyhóból verődött össze; később protestáns lakói felkerekedtek, üresen hagyták; azután az egri püspök katolikusokat telepített bele.

21. *Tiszafüred*. Stratégiai hadászati pont, de ősi halásztanya múltja mellett is szólnak adatok. Valószínűleg mindkét féle követelménynek megfelelt.

22. *Poroszló*. Sóraktárhely volt, már az Árpádkorban kereskedelmileg fontos hely.

23. *Sarud*. Kevés adat.

24. *Tiszanána*. Már igen régtől fogva az egri püspökség halászó helye volt és a *Tisza*n inneni mocsaras vidéken fekszik, egyébként a folyóhoz közel. Először 1261-ben említik az oklevelek. Eger ostromakor a helység elpusztult és csak 1799-ben épült fel újra. Neve szlávós hangzású.

25. *Tiszaroff*. — Nincs adat.

26. *Nagykürű*. Nincsenek adataim.

27. *Fegyvernek*. Nincsenek adataim.

28. *Szolnok*. Fekvésénél fogva Szolnok nagy jelentőségű stratégiai pont és ezt már a kora multban is felismerték. Az Árpádok alatt, egész Erdélyig kiterjedő Szolnok vármegyének székhelye. 1919-ben az oláh és a kommun magyar haderei itten nagyobb ütközetet vívtak. Stratégiai fontosságát tehát mindmáig megőrizte. Talaja, mely áradmány eredetű, s jó televény földje nagyon hamar a földművelésre vitte rá lakóit, kik egyébként állandóan és élénken foglalkoztak kereskedelemmel is, amire a helység fekvése szintén igen előnyös volt. Igazi hivatása és célja azonban Szolnoknak mégis csak a hadászati volt. Önként érthetőleg a lakosság a halászattal, sőt a teknősbéka fogással is foglalkozott.

29. *Tószeg*. A *Tisza* mentén a legismertebb őskori lelőhely. Nevezetességét főleg a határában levő „Kucoródomb”-nak köszöni, melyből temérdek népvándorláskori ősi leletet hoztak és hoznak ma is felszínre. — Lakói „mint halászok és vadászok éltek”, amit azok a kagylóhéj és halpikkelyrétegek igazolnak, melyek a tószegi halomban irdatlan mennyiségben találhatók. A helységben cölöpépítmény maradványok is találhatók. A helység a *Tisza* mellett, annak egykori árterében fekszik és egy a Gerje és Perje összefolyásából keletkezett vízcseke folyik rajta keresztül.

30. *Tiszaföldvár*. Ősnyomokkal, kevés adattal.

31. *Cibakháza*. Halászó hely, de kevés történelmi adattal.

32. *Újkécske*. Nincsenek adataim.

33. *Tiszakürt*. Ősi halászfalu, ősülés.

34. *Alpár*. „Alpáron, az ottani pogány vár földművei között halásznépek ütöttek tanyát s a kegyes szívű *I. Géza* király idejében, 1075-ben, itten már Alpár nevű falu állott fenn”. Alpár tehát eredetileg katonai vár volt és csak később fejlődött át halászfaluvá. Fekvése is emellett szól, mert nem a parton van, hanem a régi *Tisza* mellett terül el. *I. Géza* király *később* a garamelléki Szt. Benedek-rendnek adományozta halászaival együtt. Ezidőben a következő halászártavai voltak a községnek: a mai Kistisza, Fehér-tó, Kék-tó, Horgos-tó, Hosszúér-tó, Csokod-tó, Varjúhát-tó, Halas-tó és Egres-tó.

35. *Csongrád*. Csongrád a legrégebb lakott helyek egyike

és már honfoglaló őseink bejövétele előtt fennállott. Az itt napfényre hozott gazdag őskori leletek a történelem előtti időkbe visszanyúló multról tanuskodnak. Anonymus elbeszélése szerint Ond vezér fia Ete, a legyőzött szláv őslakókkal ide földvárat építtetett, melyet azok saját nyelvükön Crni-grad-nak, azaz fekete várnak neveztek el. Crnigradot a magyarok sokáig Surungrádnak nevezték és hadászati szempontból felette fontos helynek tartották. Rablótámadásoktól és árvizektől sokat szenvedett. Hadi és halászati jelentőségének megfelel szorosan *Tisza-parti* fekvése is.

36. *Tömörkény.* Őskori leletek tanúsága szerint őstelep-hely és egyúttal magyar halászhely. Később ismert és forgalmas révhely is.

37. *Mindszent.* Szintén ősi halászhely, amit az itt talált ősi halászszerzőmaradványok igazolnak. Az Árpádok alatt fontos hadi révhely volt. Később kún telepítés!

38. *Algyő.* Halászhely.

39. *Tápé.* Halászhely.

Sz. *Szeged.* Hadászati fontos stratégiai pont. Ha eredete halászhely is, fejlődését csakis és kizárólag hadilag fontos helyzete és vár volta tette lehetővé.

40. *Martonos.* Ősi, megült hely. Okleveleink 1335-ben említik először. Határörvidéki katonai helység volt, mely nevét valamely férfi-személynévtől vette. Nem volt halászhely és nem is a parton, hanem beljebb a *Tisza* mellett fekszik.

41. *Ókanizsa.* Ósmagyar várhely; határában régi sáncok is találhatóak.

42. *Törökkanizsa.* A helység neve az Árpádok alatt Kenesua, később Révkanizsa „— ősrégi réve (Rewkanisa) az egész középkorban, sőt a török uralom alatt is megtartotta vízi-hadászati fontosságát, s mint a királyi naszádosok, később sajkások egyik tiszti állomása szerepelt“. „Egyike a tudható legrégibb helyeknek a mai Torontál vármegyében“ — olvashatjuk egyebütt. Törökkanizsa tehát nem halászhely, hanem hadi, stratégiai pont, mely ennek megfelelően, mint összes tiszai védműveink, váraink, szorosan parti fekvésű.

43. *Zenta.* Kún telepítés, neve a Kún Zenta szóból ered, amely pusztát jelent. Halászhelyes eredete nem valószínű; stratégiai fontos pont.

44. *Ada.* Szintén ősi település. Eredetileg Asszonyfalva

volt, de ebből a korából mi adat sem maradt fenn. Jelenlegi nevén, mely a török „hada“ (sziget) szótól ered, csak a mohácsi vész után szerepel. Valószínűen eredetileg sziget-fekvése volt (mint Szegednek), de a meder változásával a Tisza mellé került egy kis ér partjára.

45. *Mohol*. 1283-ban mint révhely „Moharéve“ néven említetik. Pár év múlva 1296-ban valaki után már új nevet kap és ettől kezdve Mohol. Közelebbi adatok eredetéről nincsenek.

46. *Óbecse*. Ósrégi, honfoglalás előtti község, mely ilyenformán nem ősmagyar település. Traianus császár alatt már római gyarmat volt; IV. Béla idejében hadirévhely. A *Tisza* mellett fekszik.

47. *Csurog*. Csurog 1238-ban említetik először. Régen vásárhely volt, de 1526-ban a törökök által elpusztítván, katonai sánc lett. A régi Tisza partján feküdt, valószínűen halászülés lehetett.

T. Titel. Hadipont; halászlati eredésű.

48. *Rudolfsnad*. Titellel szemben fekszik és igen régi, frank eredetű település. Eredeti neve is ezzel összhangzásban Frankovilla volt. Közvetlen a Tisza partján fekszik, hajdanában frank vára is volt.

A *Tisza*-menti. községek egyenkénti ismertetése során megállapíthattuk, hogy várossá csak azok fejlődtek közülök az idők rendén, melyek mint *hadászati* fontos pontok, erősítések keletkeztek, s ezt a jellegüket mindvégig meg is őrizték. Ellenben a Tisza partjától *távolabb* fekvő helységek, még ha eredetileg halásztelepülések voltak is, lendületes fejlődésről tanuszkodnak, amint ezt pld. Szentés és Hódmezővásárhely. esetében láttuk, a vízi útnál alkalmasabb szárazföldi közlekedési alkalmatosságok nagyobb kereskedelmi jelentősége miatt.

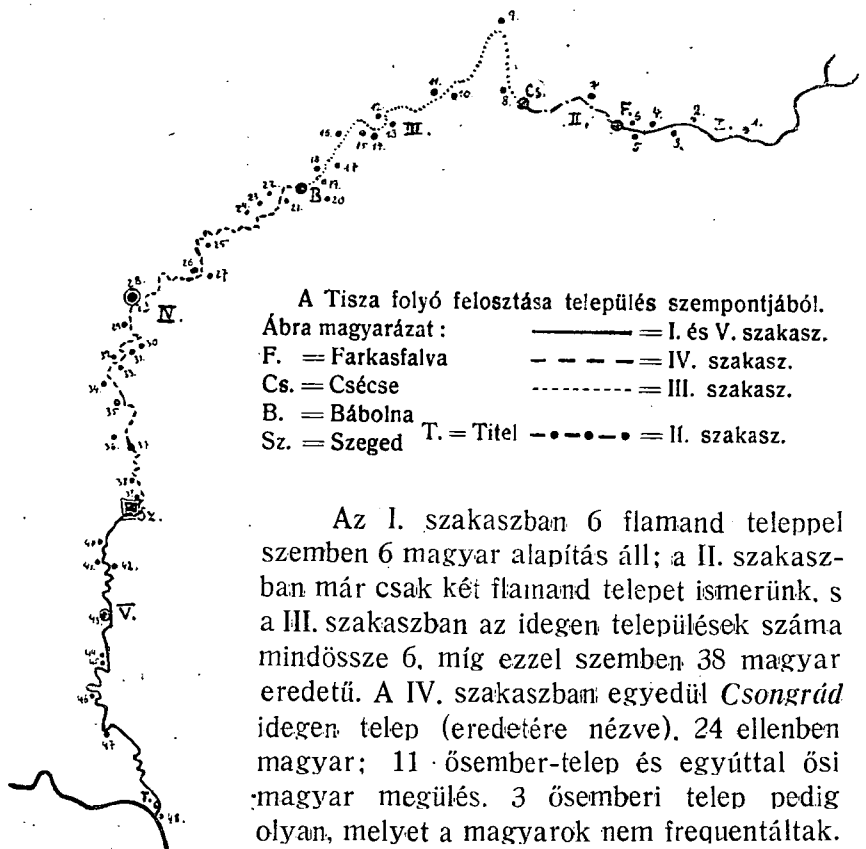
A Tiszát vizsgálataim eredményeképpen több szakaszra osztom fel. Máramarosi I. szakaszában le egész Farkasfalváig egyetlen ősmagyar, halászülése eredetű helységet sem találunk. Ez a *Tisza* valódi halászóhelymentes szakasza, melyben főleg idegen, még pedig flamand telepítések dominálnak. (Az egyes szakaszok határállomása a listában cursive vannak szedve.)

A folyó II. szakasza bezárólag Csécsé-ig tart, s itt már két alapításból keletkezett halászerezetű helység van: (*Péter-talva*, *Bökény*).

A Tisza III. szakaszát *Bábolnáig* számíthatjuk, helységei mind tiszta magyar őszülés-eredetűek. *Gáva*, az egyedüli alapított halásztelep.

A folyam IV. szakasza *Szegeddel* zárul. *Az eredeti magyar halászülések dominálnak e szakaszban.*

Az utolsó V. szakaszban a helységek között túlsúlyra jutnak azok, amelyeknek jellege katonai erődítésekre utal.

Az I. szakaszban 6 flamand teleppel szemben 6 magyar alapítás áll; a II. szakaszban már csak két flamand telepet ismerünk, s a III. szakaszban az idegen települések száma mindössze 6, míg ezzel szemben 38 magyar eredetű. A IV. szakaszban egyedül *Csongrád* idegen telep (eredetére nézve), 24 ellenben magyar; 11 ősember-telep és egyúttal ősi magyar megülés, 3 ősemberi telep pedig olyan, melyet a magyarok nem frequentáltak.

Az V. szakaszra végül 19 magyar helység esik; 1 idegen, 3 ősmagyar, 1 pedig csak ősemberi település jellegét mutatja.

A Tisza szakaszainak e jellemzéséből kitűnik, hogy az eredeti magyar halász-őszülések zöme a III-ik szakaszra esik. A magyar halászság — az Árpádok alatt — a III. és IV. szakaszt majdnem egyforma buzgalommal lepte el.

Az egész Tisza mentén, a máramarosi szakasztól számítva, ki lehet mutatni; 5 keresztyénség után alapított helységet; 17 idegen eredetűt; 8 személyes alapítású községet; 7 őrhelyet; 13 katonai jellegű erődítményt, várat; 7 kereskedelmi pontot; 3-alapított halászfalut; és 52 ősmagyar halászfalut.

Kolosváry Gábor

Felhasznált irodalom:

Hermann Ottó: Halgazdaság rövid foglalatja. Budapest, 1888. A magy. Term. tud. Társ. kiadása.

Répadssy Miklós: Édesvízi halászat és halgazdaság. Budapest, 1909. A m. kir. földm. min. kiadása.

Szűts Mihály: Szeged mezőgazdasága. Szeged, 1914. Traub és Társa kiadása.

Hermann Ottó: A magyar halászat könyve. Budapest, 1887. A kir. magyar Term. tud. Társ. kiadása.

Reizner János: Szeged története. Szeged, 1899. I—III. kötet.

Dr. Borowszky Samu: Magyarország vármegyéi és városai. (Szatmár, Szabolcs és Heves vármegyéek.) Budapest. Évszám nélkül. Orsz. Monograph. Társ. kiadványa.

Szigethi-Győrffy István: Nagykúnsági krónika. Szilaj pásztorokról. Karcag, 1922.

Az Osztrák-Magyar monarchia írásban és képbén. Magyarország II. kötete. Budapest, 1891. A m. kir. államnyomda kiadása.

Dr. Zsilinszky Mihály: Csongrád vármegye története I. k. Budapest, 1897.

Bácsbodrog vármegye egyetemes monographiája. A vármegye közönségének kiadása. Zombor. I. köt. 1896.

Bárdny Ágoston: Torontál vármegye hajdانا. Budán, a m. kir. egyetem betűivel. 1845.

Iványi István: Bácsbodrog vármegye földrajzi és történelmi helynév-tára. Székely Simon kiadása. Szabadka. I. k. 1889, II. k. 1895.

Komáromy András: Ugocsa vármegye keletkezése. Budapest, 1896. A m. Tud. Akad. kiadása.

Kandra Kákos: Szabolcs vármegye alakulása. Budapest, 1884. A m. Tud. Akad. kiadása.

M. Albert Ferenc: Heves és Külső Szolnok törv. egyesült vármegyéek leírása. Eger, 1868. Kisapponyi Bartakovics Béla kiadása.

Wenzel Gusztáv: Magyarország mezőgazdaságának története. Budapest, 1887. A m. Tud. Akad. kiadása.

Bácsbodrog vármegyei Tört. Társulat Évkönyve, XIX. 2. f. Zombor, 1903. Szerk. *Trencsényi Károly*.

U. az. XVI. III. f. 1900, Zombor. Szerk. *Costa János*.

U. az. I. 1. f. Zombor, 1885. Szerk. *Dr. Margalits Ede*.

U. az. III. k. Zombor, 1887. Szerk. *Grosschmid Gábor*.

U. az. XIII. 1. f. Zombor, 1897. Szerk. *Dr. Dudás Gyula*. Az 1885—1896. évi. repertoriumával.

APRÓ KÖZLEMÉNYEK.

Arad = Hrad? A helynevek általában a földrajzi nevek magyarázata nálunk ma „korszerű”. *Melich János* és iskolája tette azzá, felismerve a „maradványok” fölötté becses *nemzettörténeti* értékét. De ugyancsak elsősorban *Melich*, s mellette *Gombóc Zoltán* építette fel sok töredelmmel e vizsgálatoknak a „nyelvészet egyik legnehezebb feladatának” tudományos, majdnem azt mondhatnám exakt alapjait. Mindkettőjüket, a külföldi nyelvészek gárdájában is, a vezérek közé számítják, s idevágó eredményeiket készségesen elfogadják. Övék a hervadhatatlan érdem, hogy a „szlávizmus felett meghúzták a lélekharangot”. S ezt ma már szerencsére nemcsak ők kongatják, hanem neves külföldi tudósok is. (*Magyar Nyelv* 1928: 9).

Annál csodálatosabb, hogy megáldapításait, tanításait, vagy legalább munkájuk figyelmeztetéseit mi, legközvetlenebbül érdekelték, olyan nehezen fogadjuk be. Még mindig „hazajáró lélekként idézzük fel mindazt a szláv etimológiát, amelyről azt hittük, hogy munkásságuk folytán Istennek hála eltemetődött” (*Melich*: i. h.). Valami érthetetlen keleti közőmbösség „öldösi szíveinket”, s nekünk szent örökségeinket olyan könnyen prédául hagyjuk orvoknak és látór népeknek.

Csak egyetlen példát! Az *Hűség és Élet* című, sok becsületes igyekezettel szerkesztett, fiaink nevelését

munkáló lap egyik számában (1928: 261) írja egy, személyileg minden tiszteletünket megérdemlő, tudós, előkelő, odaváló szerző, hogy „a honfoglalás idején Vác vidékén szláv törzsek (!) laktak. A város neve is ezt mutatja” stb. (Még határozottabban fejezi ezt ki 1906-ban megjelent munkájában, *Úgy vagyunk tehát Vác nevével is, mint Szolnokéval*, amelyiket korábban szintén szlávnek magyaráztak igen tiszteletreméltó, tudós, de a nyelvészetben laikus magyar historikusok. Ezen persze kapva-kaptak a külföldi szláv tudósok, s álmódott birodalmukat ezen az alapon ide is kiterjesztették, míg *Melich* ki nem mutatta, hogy nincs a kerek ég alatt olyan szláv nyelv, amelyikből Szolnok neve megfejtethető, hanem egyszerű magyar személynév az (*M. Ny.* 1926: 326).

Vác esetében úgy állunk, hogy *Vác* (Vac) csakugyan cseh-tót becéző személynév ugyan, de ezt a nevet — akárcsak Veszprém — ezt egy magyar ember viselte, s róla ment át az a telepre. „Vác neve nem régebb a X—XI. századnál, s belőle a város honfoglalás előtti történetére semmiféle következtetés nem vonható” (*M. Nyelvőr* 1912: 97). Irta pedig ezt *Melich* tizenhat évvel ezelőtt, de a váciak ma sem akarják tudomásul venni, akárcsak a debreceniek, akik városuk bebizonyított török—magyar nevééről ma is azt hirdetik, hogy szláv (*F. és E.* 1926: 112), tehát nem ma-

gyarok, hanem Isten tudja miféle szlávok (!), talán morvák (!) alapították.¹⁾

Ezzel a hamvába halni nem akaró felfogással találkozunk Márton György cikkében is (*F. és E. 1927: 153*), aki sajnos minden kételkedés nélkül követi, egyébként érdemes, de e téren laikus bold. Borovszkyt (*Csanád vm. tört.*), s tárja elének a marosmenti

¹⁾ Az *Ífjuság és Élet* legújabb számában is (332. l.) találkozunk ilyen tanításokkal (*Magyarországi vármegyei és városai* című vállalat Pest m. kötetéből kiírva, ahova alkalmasint *Szolnok-Doboka vm.* monografiájából került). Ezt olvastuk itt: „Egészen bizonyos (igy!), hogy *Kalocsa* szláv telepítés. A Kr. u. V–VI. században alapították. Erre mutat *Kalocsa* szláv eredetű neve, amelynek a szláv *Kaluzsni* az alapja, s ingoványos vidéket, (sárkőzt) jelent.” De ennél még többet is tudunk, nevezetesen: „A honfoglalás előtti időben a Duna- isza közén lakó szlávok *Kalocsa* köré csoportosultak . . . stb.”

Ahány állítás, annyi tévedés . . . a mi kárunkra.

A szegény kalocsai magyar gyerek mindezt elhiszi, mert nem jut eszébe megkérni tanítóját arra, hogy szíveskedjék az itt elmondottakat bővebben kifejteni, amennyiben neki némi kételyei volnának. Azt se fogja megkérdezni melyik az a szláv ország, ahol annyi *Kalocsa* van, mint Magyarországon.

A név eredetét nem tudjuk ugyan, de annyi bizonyos, hogy a szláv *kaljizsa*, *kalicscsa* (kaliste) = pocsolya szóból nem származik. Nagyon lehet azonban, hogy ezzel a régen és ma is elterjedt *Kálista* (Kánista) magyar köznév (= tó, pocsolya) azonos.

A cikk alapján még azt is gondolhatja a kalocsai gyerek, hogy városát bunyevácok alapították, mert népének ruházkodásán nem rá, hanem „szláv” hatás látszik.

De még egy szlávizmust az *Ífjuság és Élet*-ből! A 339. lapon olvassuk: „nagyszerűen lehet látni a Tiszának egy régi medermaradványát, úgynevezett *morolványát* Balmazújvárosnál.” (*Balmaz* törökből került magyar személynév). A *Föld és Ember* 1924. és 1925. évfolyamában példákkal bizonyítottuk, hogy ennek régi magyarul *halovány* a neve. A tudós szerző, aki nem mindennapi magyar nyelvérzékeléssel van megáldva, számtalanszor találkozik vele térképeken a Felső-Tisza mellékén. Hiusszük, hogy erről meggyőződve, nem veszi többet tollára ezt a csunya „szláv” szót, s a folyóirat érdemes szerkesztői is kigyomlálják lapjukból. Ők szállóigévé tették azt az általam használt szót, hogy földjében is él a nemzet. De ne felejtsek el, hogy nyelvben is

bolgár-szláv helyneveket, amelyekről tehát Borovszky nyomán felveszi, hogy honfoglaláselőttiek. De mi bizonyítja, hogy e helynevek mégha szlávok is, ilyen koraiak? Erre szeretnénk választ kapni, történeti és nyelvi bizonyítékokkal! Nagyon nehéz feladat.”)

Szinte nem is csodálkozunk tehát, ha a korábbi szlávizmus hatása alatt, *Arad* nevéről azt találja mondani Márton, hogy az annyi, mint *Hrad*, s ezzel a pusztá odavetett kijelentéssel, aztán el is intézi ezt a jelentéktelen (!) dolgot. Pedig tudnia kellene azt, amit e névről az *Etimológiai Szótár* ír, mely így hangzik: A szó legrégebbi fennmaradt alakja (1183) *Orod*. Ez az *Orod* már 1214-

²⁾ Hogy szerzők milyen könnyedén végeznek a helynevekkel, *Lele* nevét hozzuk fel példának. *Borovszky* ezt írja róla: „A *lele* kísértet jelent a nép nyelvén; *lehel* hogy helységünk neve is ezzel függ össze.”

Ehhez csupán azt jegyezzük meg, hogy *lele* = kísértet, arra egyelleg adatot találnak Szinnyi Tájszótárában Kiskunhalasról, a *Nyelvőr* egy adata alapján. De ugyancsak a *Nyelvőrben* (XIX: 151) azt is olvassuk, hogy e *lele*, *lélek* szavakkal függ össze (Szinnyi) Kisértelből alakult helynév aligha lehetséges.

Ugyanerről Márton így ír: *Lele* = ómagyar *lele* = kísértet, lidérc (!) Ilyen *lele* köznév azonban az ómagyarban nincs!

Jakubovich ellenben kimutatta (*M. Ny. 1918: 225*) hogy e helynevünk is (a *Lél*-ek mellett), alkalmasint a magyar *Lél* (Lehel) sz. névből lett, a *lél*-pedig *lélek* szavunk egyik alakja. A helynévi *Lele* alak szerintünk a *Leley* = *Lél*-ének felel meg. (V. ö. *Petry* Szilágy m. monogr. *Lele* adatai.)

Zombor helynevünket is szlávznak tartják szerzők, pedig már Anonymus mondja, hogy *Álmos* (török sz. név) egyik fejedelmi társa volt *Tétény* (török sz. név), *Horka* apja, ennek fiai voltak *Gyula* és *Zombor*. *Gyula* volt anyai nagyapja Szt. Istvánnak, *Zombor* fiát szintén *Gyulának* hívták.

Az ugyanott szlávznak megtett *velnük* (vőnek = révész?) is bizonyára *Vén*-ek (Vének Győrben, v. ö. *Szónok* = *Szolnok* stb.) s ebből semmiélle révhelyre (!) következtetni nem lehet. (Szakasztottan *Szolnok* esete ez, a *sólerakó hely* hozzáköltésére.) De legyen elég ennyi.

ben előfordul személynévképpen. Ma is, régen is több helység viselte e nevet. (Somogyban is volt pld. Arad). A név eredete ismeretlen. Márki szerint (Arad m. tört.), Orod—Arad úr nevéből, aki talán Csanád egyik alvezére lehetett.

Aki tehát sem azt nem akarja elhinni, hogy Arad csaknem bizonyosan egy Arad sz. név után kapta nevét, sem Melich—Gombócznak azt a megállapítást nem fogadja el, hogy e sz. név etimonját nem ismerjük, annak legelőbb is ezt a két nézetet kell megcáfolni és példákkal bizonyítani, hogy Arad valaha Hrad alakban is előfordult, s ebből a Hradból Arad alak is származott. Azt hiszem azonban hiába fáradozna vele.

Ha feltesszük, hogy Arad d képzős név (mint ur-ból urod, urodi s talán oroúuk, 1086-ból való személynevek, v. ö. urszág = ország stb.), talán hivatkozni lehetne arra, hogy Szatmárban is volt és van Ar (régén Or) nevű községünk. (Baranyában pedig Orfő és Orszeg, Vasban Orfalu, Sárocsban Orkuta, a Kisdana mellett Arak, de ezekről korábbi adataim nincsenek), amit esetleg kapcsolatba lehetne hozni Urman = Orman nevünk ur, or, alapszavával, melyről nemrégén írt R. Nagy László (M. Ny. 1928: 23). Jelentéstani tekintetben ez a származtatás talán megállhat.³⁾

Bátky Zsigmond.

Sártvány, pusztá Neszmély mellett. (Válasz egy cserkésznek.) E pusztá minden bizonnyal a kettős nevű

Sártiván-Vecse régi magyar nemzetségtől vette nevét, melyet egyéb analógiák mintájára (pld. Solymár, régebben Solomár) Sártiván-nak is írtak és ejtettek.

Ennek a nemzetségnek éppen ezen a tájon voltak birtokai, jelesen az esztergomi Bajom és Kirva (régén Korva) határában. Korva mellett feküdt állítólag Sárt(i)ván prédiom is (Karácsonyi: Magyar nemzetségek). Egy ilyen helység után kapta nevét a Komárom-Nyitrában szerepelt Sártváni, Sártvándi család.

A név alkalmasint török eredetű összetett szó, olyan mint a Melich megfejtette Sarolt (Honfoglalási Magyarorsz.), vagy Barót (Magyar Nyelv: XXIII.)⁴⁾ Tagolása tehát ez: Sari + tivan = sárka sólyom. A tivan-nak a török nyelvekben többféle alakja van (togan, tigan, l. Gombocz: Magyar Nyelv: X.).

Egy Sarydoghan nevű falut említ Egli (Nom. geogr. 1872, 504.), Kiszsiából s azt sárka sólyom-nak fordítja, (v. ö. karatigan = fekete sólyom, Gombocz i. h.).

A tivan egymagában is gyakori személynév s ebből helynév a régiségben. Ugyanez áll a törökből származó magyar sár (alakváltozat sárog, sárig) közsőra is. Ez is gyakori személy- és helynév, éppen úgy, mint a sző, szőke, fekete, kék stb., amire bőven talál adatokat az Oklevél Szótárban, de mai családneveink között is.

Ime egy-két példa: Egy Sarilar (= Sargák faluja) nevű község van európai Törökországban.

Baranyában ma is van Sároka (1296-ban Sároga) nevű falu, a török

³⁾ Az u. ott megjelent hasonló tárgyú másik cikkben (A Vulká völgyének település földrajza) Vanyó A. Tihamér dícséretesen felhasználja a helynévbúvárlat újabb eredményeit s felemlíti Mebík nyomán, hogy a Vulkát a besenyők Selyegnek hívták. Azt hisszük, hogy e név, a török silyeg (= fiatal kos) sz. névből ered (Anthropol. Mitt. — Wien 1906: 39).

⁴⁾ Ilyen képzésnek látszik az esztergomi Bajót (éppen a szomszédban, s a tolnai Birót is.) Itt említtük meg, hogy Sorulá sz. névképpen előfordul 1211-ben, helynévképpen pedig Sopronban, Temesben és Kisküküllőben (Csánki).

kös *Bezedek* szomszédjában. (Ez utóbbit *Simonyi* fejtette meg, l. *Magyar Nyelvőr* 43.).

Régebben u. ott volt *Sárogfalva*, s ebben lakott a *Sár* család (Csánki: Magyarország. tört. földrajza 2 : 251.). Alkalmasint ez a szó maradt fent a tordai *Sáromberke* nevében is.⁶⁾

A Sártvánnyal szomszédos két *Vadacs* puszta neve csakugyan lehet *vad* szavunk származéka, t. i. annak kicsinyítője. Azt kell azonban feltennünk, hogy a *vad* ez esetben személy-név. Ilyen családnevünk most is van, régen is volt (pld. a közeli Bodm-

von Felcsút mellett említik *Vad Pál* *ülése* nevű birtokot, l. *Magy. Nyelv* 1914: 280.). Ilyen képzésű nevek pld.: *Bikács*, *Harkács*, *Madács*, *Szarkács* stb.⁷⁾ *Bátky Zsigmond.*

Hibaigazítás. A *F. és E.* 1927. 195 lapján azt mondom: a *turján* nincs bent *Szinnyey* Tájszótárában. Nagyon is benne van. Azt akartam mondani, nincs a *Munkácsi* fejtegette Herman-féle határozati műszók között.

Ugyanott a 198. lap jegyzetében *Vozár* helyett *Kozár* (Kazár). a 125. lapon lent, *Bekektető* helyett *Bebektető* olvasandó. *Bátky Zsigmond.*

⁶⁾ A szatmári Botpalád határában *Sárgapatak* eret találunk a térképen. Ugyanott van *Sárpatak* és *Sárica* (patak) *szeg* is. (Az „ica” bizonyára magyar képző itt. Szatmárnémeti határában van *Szöke mocsár*). Ezek alapján arra gondolhatunk, hogy nem minden *Sár* okvetetlenül *víz*, hanem lehet az *sárga* is.

⁷⁾ Örülünk, hogy cserkészeink érdeklődnek táborhelyeik nevei iránt. A szlovenszki magyar cserkészek ezek összegyűjtését is programjukba vették (Lásd : *A mi lapunk*, Losonc, 1927, 108.) A mieink sokat tanulhatnak tőlük.

ALFÖLDKUTATÁS.

A Szegedi Alföldkutató Bizottság-
nak eddig a következő szakosztályai
tartották meg alakuló üléseiket, me-
lyeken megválasztották a szakosztá-
lyok vezetőit:

1. Nyelvészeti és irodalmi szakosz-
tály 1928 máj. 4. Vezető: Dr. Horger
Antal egy. ny. r. tanár.

2. Szociografiai (Társadalomrajzi és
néprajzi) szakosztály 1928 máj. 4.
Vezető: Dr. Bibó István min. taná-
csos, egyet. könyvtár igazgató.

3. Földrajzi szakosztály 1928 máj.
16-án. Vezető: Dr. Kogutowicz Ká-
roly egyet. ny. r. tanár. Titkár: Dr.
Irmédi-Molnár László egyet. tanár-
segéd.

4. Ásvány, földtani, paleontológiai
szakosztály 1928 május 17. Vezető:
Dr. Szentpétery Zsigmond egyet. ny.
r. tanár. Titkár: Dr. vitéz Lengyel
Endre egyet. m. tanár, adjunktus.

5. Biológiai szakosztály 1928 máj.
18-án. Vezető: Dr. Gelei József egyet.
ny. r. tanár. Titkár Dr. Mátyás Jenő
adjunktus.

6. Történelmi szakosztály 1928 má-
jus 30-án. Vezető: Dr. Iványi Béla
egyet. ny. r. tanár.

„A Szegedi Alföldkutató Bizottság
könyvtára” című sorozatban eddig
megjelent:

A III-ik szakosztály kiadásában: A
Szegedi Alföldkutató Bizottság pro-
grammja. 1. Dr. Eperjesy Kálmán:
Szeged legrégibb látképe. 2. Dr.
Györfly István: A püsztaszeri jégeső.
3. Dr. Bodnár Béla: A magyar földi
kutya (*Spalax hungaricus hungaricus*
Nhr.) szerepe a talaj lazításában és
a talaj forgatásában. 4. Dr. Eperjesy
Kálmán: Kézirati térképek Magyarór-
szágról a bécsi levéltárakban.

A IV-ik szakosztály B alosztályá-
nak kiadásában: 1. Dr. Györfly—
Dr. Kol: *Enteromorpha Szegediensis*.
2. Scheitz A.: Talajflóra vizsgálatok. I.
Dorozsmai „Nagyszék”. 3. Dr. Pákh
Erzsébet: *Leptothrix trichogenes*
Cholodny Csikrákosról és Szegedről.
4. Dr. Felszeghy Elemér: *A Crassula*
caespitosa alaktani anatomiai és ház-
tartástani viszonyai. 5. Dr. Györfly
István: *Phytophaenologiai Szegedien-
sis anni 1927. (Szeged 1927. évi nö-
vényphaenológiája.)*

Az első számban sajtóhiba követ-
keztében kimaradt a tagok száma.
Jelenleg az Alföldkutató Bizottságnak
211 tagja van.

FOLYÓIRATSZEMLE.

Magyar Statisztikai Szemle: 1928.
3: Oroszország népessége. — *Sajó-helyi*: Mezőgazdasági termelésünk az 1926—1927. gazdasági évben. — *Sajó-helyi*: Szántóöbldjeink trágyázása 1927-ben.

4: *Kovács*: Pécs lakosságának összetétele. — *Szöllősy*: Gyümölcsstermelésünk és gyümölcsforgalmunk az utóbbi években. — *Pap*: A pécsvidéki szénmedence termelése.

Geographische Zeitschrift: 1928. 3:
Schultze: Makwarstaudamm und Tana-See. — *Kraus*: Niederwald. — Das Wachstum der Stadt Rom. — Ausgrabungen in Tarnes am Amu-Darja.

4: *Pollog*: Entwicklung und Geographie des Weltluftverkehrs. — *Cajander*: Die agrargeographische Lage und die Landbauzonen Finnlands. — *Stahl*: Persien und seine wirtschaftlichen Hilfsquellen. — Plan eines Wolga—Don—Kanals. — Die Bevölkerung von Paraguay 1926.

Petermanns Mitteilungen: 1928. 3—
4: Die Ergebnisse der russischen Volkszählung vom 17. Dezember 1926. — *Tüüber*: Die neuesten Forschungen über die Herkunft der Indianer. — *Krueger—Breitfusz*: Die Arktis und das Luftschiß.

Geographischer Anzeiger: 1928. 3:
Hümpel: Das ostdeutsche Weingebiet. — *Rüdiger*: Die Statistik des gesamten Deutschlands.

4: *Hinrichs*: Die Landschaft im Erdkundeunterricht.

Geographical Review: 1928. April.
Foster Bain: The Third Kingdom: Some Reflections on Our Mineral Heritage. — *Don Munday*: Explorations in the Coast Range of British Columbia. — *Richetson*: Astronomical Observatories in the Maya Area. —

Jefferson: An American Colony in Brazil. — *Blanchard*: White Coal in Italian Industry. — *Dixey*: The Distribution of Population in Nyasaland. — *Wolfe*: Some Population Gradients in the United States. — *Albion*: Forests and Sea Power: The Timber Problem of the Royal Navy 1652—1862. — *Recknagel*: Die Städte und Märkte des Bayerischen Donau-gebiets. — *Inhof*: Siedlungsgrundsris-Formen und ihre Generalisierung im Kartenbilde. — *Gantner*: Die Schweizer Stadt.

Bulletin de la Société Royale Belge de Géographie. 1926. 1. Hegen-scheidt: L'Excursion géographique interuniversitaire belge en Hollande. — *Noldé*: L'Aviation dans les Régions Arctiques. — *Martchenko*: Salonique. — *Van Deuren*: La Solution des Transports et de la Force Hydroélectrique dans le Bas-Congo. — *Broos*: L'Évolution géographique de Jemeppe-sur-Meuse.

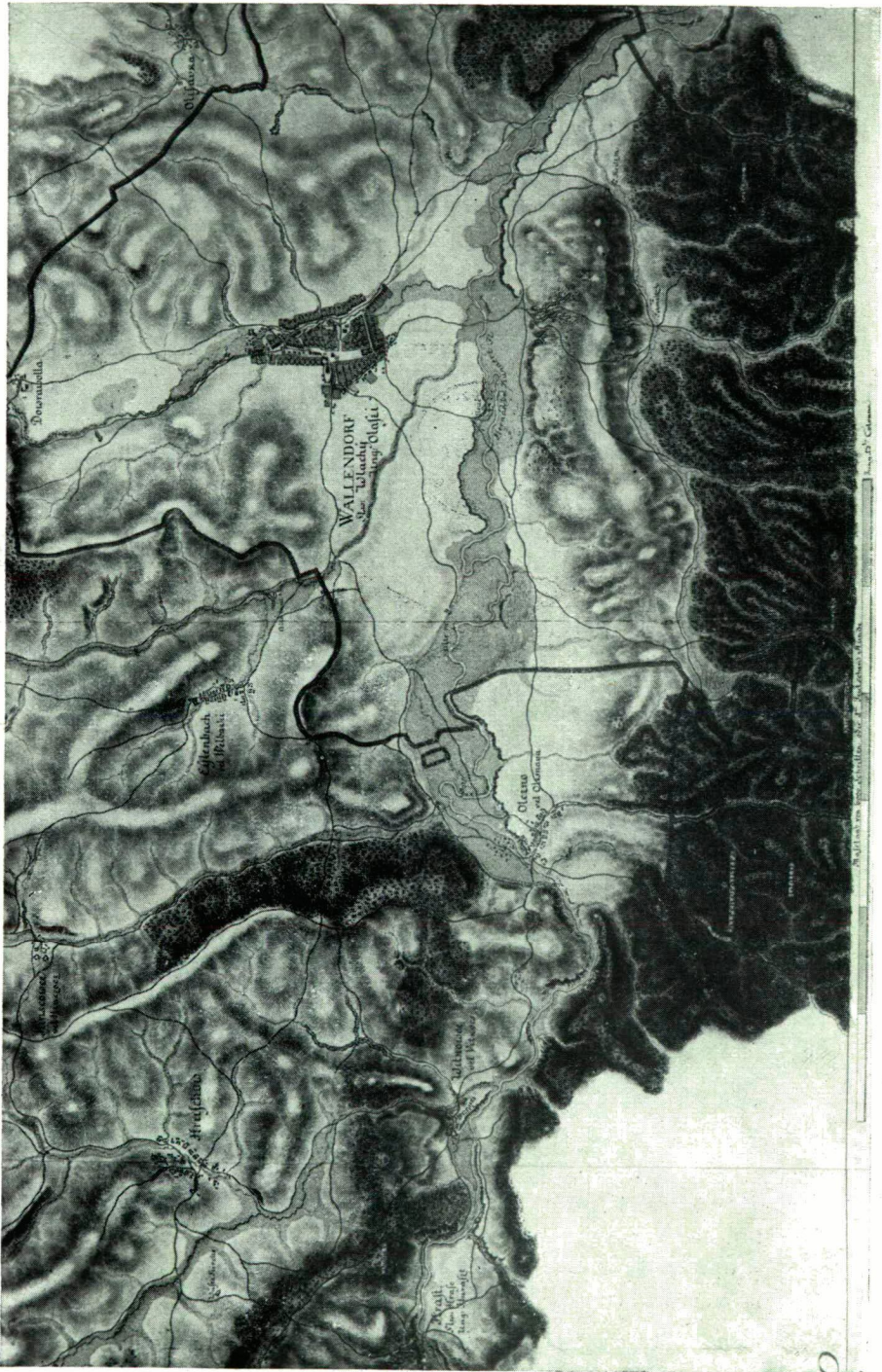
2. *Michotte*: L'Excursion géographique interuniversitaire belge en Hollande. — *Serruys*: Notice sur les Mayas et les populations indiennes du Guatémala. — *Pergameni*: Au Pole Nord par le voie aérienne. — *Dept*: L'Étude et l'Enseignement de la Géographie aux États-Unis. — *Conte*: La Nouvelle Belgique.

Revue Economique Française. 1928.
1. *Valentin*: La Situation laitière en France dans les Colonies Françaises.
2. *Cadoux*: Le Domaine Colonial de la France. — Les Ressources hydrauliques des Pyrénées, par M. *Audubert*. — La Pologne, par M. de *Chlapowski*.

Föld és Ember 1928. VIII. évf. 5. melléklete.

Original Aufnahmskarte des Temesvarer Banats 1769—1772.
Obersten Elmpt. 1:28.800-hoz. L. 56. lap.

Dr. Eperjesy Kálmán gyűjtése.

Eredeti kézirat a bécsi hadi levéltárban.

Részlet a Josephinische Aufnahme-ból 1763—85.
L. 53. lap. Mérték : 1 : 28.800.

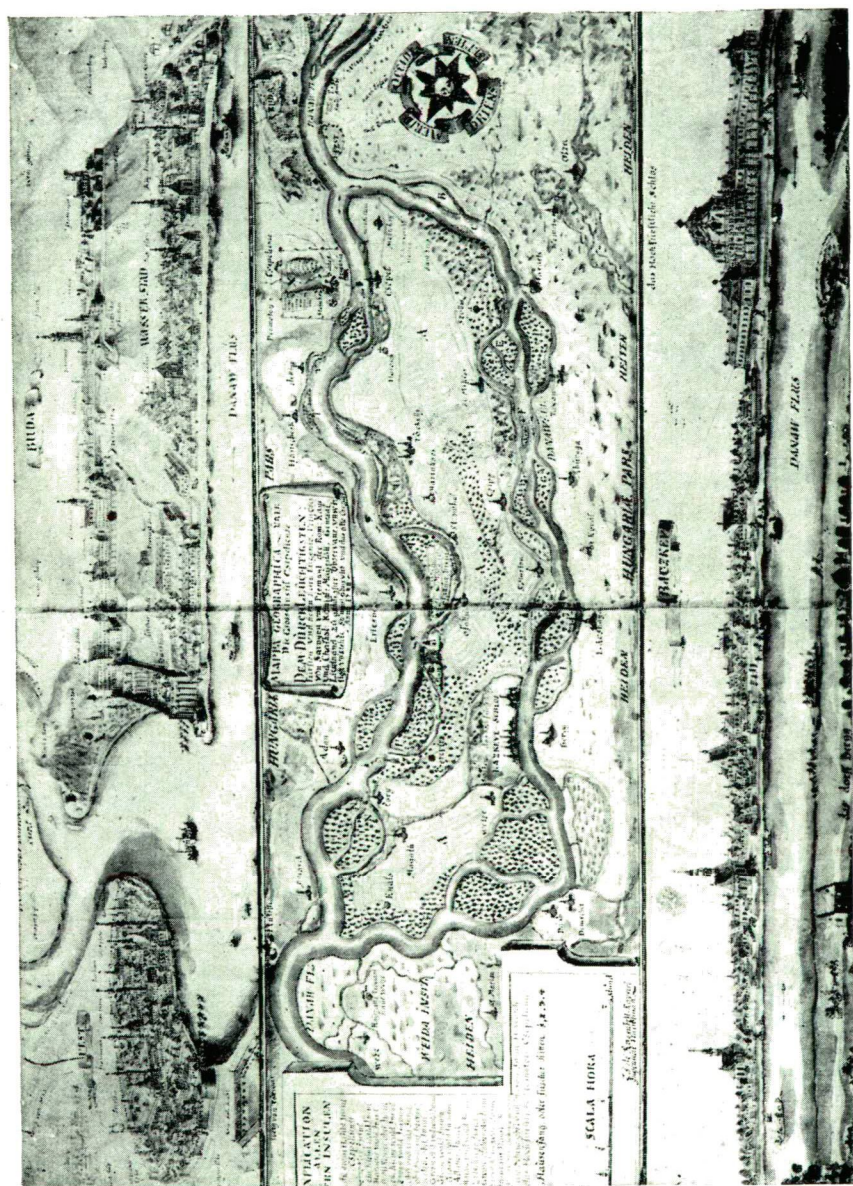

Részlet a Josephinische Aufnahme-ból 1763—85.
L. 53. lap. Mérték: 1:38.800.

„Mappa geographica über die Grosse Insel Csepeliense.“

Készítette Z. F. de Rosenfelt.

L. 81. lap.

Mérték : 1 : 64.000-hez.

Dr. Eperjesy Kálmán gyűjtése.

Eredeti kézirat a bécsi hadi levéltárban.

**Most jelent
meg!**

**A Királyi Magyar
Egyetemi Nyomda
kiadása!**

**Most jelent
meg!**

Finnek-Észtek

a magyarok északi testvérnépei.

**A legkiválóbb finn-ugor tudósok közremű-
ködésével szerkesztette**

TELEKI PÁL gróf.

Ára stilszerű kötésben 14 pengő.

**A mű a Finn- és Észtországnak sok eredeti
fényképpel diszitett leírása (350 oldal, 97 illusz-
trációval) és június havában tartandó finn-ugor
kongresszus alkalmából a finn-észt-magyar test-
vériség ünnepének állít maradandó emléket.**

Kapható :

Királyi Magyar Egyetemi Nyomda könyvesboltjában

Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 18.

valamint minden könyvkereskedésben.

FÖLD ÉS EMBER

(LA TERRE ET L'HOMME)

Revue de la section pour la géographie humaine de la
Société Hongroise de l'Éthnographie.

Redacteur: KOGUTOWICZ (KÁROLY)

professeur et directeur d l'Institut géographique à l'Uni-
versité François Joseph.

SZEGED (Hongrie)

Fényképészeti újdonságok-

ról értesítőt ingyen és bérmentve küld

Wanaus József

Budapest, IV., Sütő-u. 2. (Deák Ferenc-tér sarok.)

Alapítva: 1896.

Telefon: Teréz 208—67.

Kérem ezen hirdetésre hivatkozni.

Előfizetőinket

*akik a Föld és Ember egyre gazdagodó füze-
teit immár évek óta páratlanul kedvezményes
áron kapják, arra a szívessegre kérjük,*

gyűjtsenek előfizetőket.

*Tanári könyvtárak, ifjúsági könyvtárak,
tanárok, tisztviselők évi 3— pengős előfize-
tési díjért kapják a Föld és Embert.*

Postatakarékpénztári csekkszámra száma: 48.180.